

Efekty uczenia się dla kierunku filologia germańska

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscypliny naukowej: językoznawstwo (60%), literaturoznawstwo (30%), nauki o kulturze i religii (10%); dyscyplina naukowa wiodąca: językoznawstwo.
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie, 6 semestrów/180 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 6.**
5. **Absolwent:** posiada ogólne wykształcenie humanistyczne i ogólną wiedzę z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa oraz historii krajów niemieckiego obszaru językowego. Legitymuje się kompetencjami językowymi na poziomie C1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Absolwent jest przygotowany do rozpoczęcia działalności zawodowej w dziedzinach wymagających aktywnej znajomości języka niemieckiego oraz orientacji w kulturze, realiach i stosunkach polityczno-społecznych krajów obszaru niemieckojęzycznego. Może pracować w przedsiębiorstwach handlowo-usługowych współpracujących z partnerami z krajów niemieckojęzycznych, w biurach tłumaczeń, w redakcjach prasowych, radiowych i telewizyjnych, w wydawnictwach, w innych instytucjach kultury, wszędzie tam, gdzie należy wykazać się umiejętnością formułowania tekstu pisanego i mówionego, redakcji tekstu i jego interpretacji. Nabyte umiejętności umożliwią także pracę w turystyce i sektorze usług.
 - 5.1 **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.
6. **Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych dyscyplinie naukowej językoznawstwo/literaturoznawstwo/ nauki o kulturze i religii	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
H/JA_P6S_WG H/LA_P6S_WG H/KRA_P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA6_WG1	powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz naukami społecznymi
		KA6_WG2	terminologię i metodologię wybranych dyscyplin
		KA6_WG3	kompleksowość i funkcjonowanie języka niemieckiego oraz jego złożoność i historyczną zmienność
		KA6_WG4	gramatykę, leksykę i zasady pisowni języka niemieckiego w stopniu pozwalającym na kontynuowanie kształcenia
		KA6_WG5	zagadnienia z zakresu historii literatury krajów niemieckiego obszaru językowego, tj. epoki literackie, ich przedstawiciele, wybrane dzieła i ich problematykę
		KA6_WG6	szeroko pojętą kulturę niemieckiego obszaru językowego i jej powiązania z innymi dziedzinami życia społeczno-politycznego
		KA6_WG7	terminologię, leksykę i struktury gramatyczne charakterystyczne dla wybranego języka specjalistycznego
		KA6_WG8	wybrane zagadnienia językowe w aspekcie kontrastywnym
		KA6_WG9	sposoby analizy i interpretacji tekstów kultury właściwe dla wybranej dyscypliny
		KA6_WG10	wybrane elementy struktury języka niemieckiego
		KA6_WG11	struktury leksykalno-gramatyczne języka innego niż język niemiecki w stopniu umożliwiającym kontynuowanie kształcenia
		KA6_WG12	wybrane zagadnienia z historii krajów niemieckojęzycznych

		KA6_WG13	wybrane koncepcje filozoficzne
H/JA_P6S_WK H/LA_P6S_WK H/KRA_P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA6_WK1	procesy rozwoju człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i ich wpływ na proces uczenia się
		KA6_WK2	dylematy otaczającego świata i ich oddziaływanie na projektowanie swojego rozwoju zawodowego / znaczenie aktywności fizycznej na co dzień
		KA6_WK3	znaczenie technologii informatycznych / etykiety / ergonomii / ochrony praw własności / bezpieczeństwa i higieny pracy w środowisku zawodowym
		KA6_WK4	zagadnienia prawnych i etycznych uwarunkowań działalności badawczej i zawodowej
UMIĘJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
H/JA_P6S_UW H/LA_P6S_UW H/KRA_P6S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę: - formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych	KA6_UW1	wyszukiwać, selekcjonować i wykorzystywać informacje z zakresu wybranej dyscypliny w oparciu o różne źródła i sposoby
		KA6_UW2	formułować, analizować problemy badawcze, dobierać właściwe metody i narzędzia, opracowywać, interpretować i przedstawiać wyniki badań
		KA6_UW3	rozpoznać rodzaj i gatunkową konwencję wybranych tekstów i obiektów kultury oraz umiejscowić je w ogólnym kontekście historycznokulturowym
		KA6_UW4	rozpoznać, zinterpretować/ wyjaśnić wybrane zjawiska językowe w omawianym zakresie tematycznym
		KA6_UW5	wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu technologii informatycznych / bhp / ergonomii / etykiety / ochrony praw własności / kultury fizycznej w życiu zawodowym i prywatnym

		KA6_UW6	gromadzić informacje bibliograficzne, prowadzić kwerendę biblioteczną, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami Internetu
H/JA_P6S_UK H/LA_P6S_UK H/KRA_P6S_UK	komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	KA6_UK1	zrozumieć teksty czytane i słuchane w języku niemieckim i wykorzystać wyselekcjonowane informacje w produkcji językowej
		KA6_UK2	posługiwać się językiem niemieckim lub polskim w sytuacjach profesjonalnych i rozstrzygać dylematy poprawności językowej
		KA6_UK3	porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych
		KA6_UK4	prowadzić dyskusję podpartą merytorycznymi argumentami, prezentować własne poglądy, wątpliwości i sugestie dotyczące omawianego zakresu tematycznego
		KA6_UK5	przygotować i zaprezentować wystąpienia ustne w języku niemieckim
		KA6_UK6	przygotować prace pisemne w języku niemieckim
		KA6_UK7	analizować i/lub porównać zjawiska gramatyczne i leksykalne w ujęciu synchronicznym
		KA6_UK8	dokonać analizy tekstu przeznaczonego do tłumaczenia i zastosować odpowiednie strategie przekładu
		KA6_UK9	poprawnie stosować struktury gramatyczno-leksykalne i komunikować się w języku niemieckim/ w języku obcym innym niż język niemiecki/ w języku polskim
		KA6_UK10	potrafi zdefiniować i posługiwać się podstawowymi pojęciami teoretycznymi i paradygmatami właściwymi dla wybranej dyscypliny
H/JA_P6S_UO H/LA_P6S_UO H/KRA_P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole, współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	KA6_UO1	pracować zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego osiągając wyznaczone cele
		KA6_UO2	planować proces zdobywania i przyswajania wiedzy, pracować indywidualnie lub w zespole celem realizacji przydzielonych zadań

H/JA_P6S_UU H/LA_P6S_UU H/KRA_P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	KA6_UU1	samodzielnie, korzystając z różnych źródeł, poszerzać i wzbogacać wiedzę oraz słownictwo w języku niemieckim i stosować je w wypowiedziach ustnych i pisemnych, mając świadomość takiej konieczności przez całe życie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
H/JA_P6S_KK H/LA_P6S_KK H/KRA_P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	KA6_KK1	krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego
	uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA6_KK2	samodzielnej pracy i konsultacji z ekspertami przy rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych
H/JA_P6S_KO H/LA_P6S_KO H/KRA_P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego	KA6_KO1	akceptacji różnorodności kulturowej oraz reprezentowania otwartej postawy wobec odmiennych zjawisk, przekonań i sądów
	inicjowania działań na rzecz interesu publicznego	KA6_KO2	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami biorącymi udział w danej działalności zawodowej oraz innymi członkami społeczności lokalnej
	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA6_KO3	inicjowania działań w życiu kulturalnym, poprzez różne media i formy, szczególnie do śledzenia wydarzeń kulturalnych w krajach niemieckiego obszaru językowego
H/JA_P6S_KR H/LA_P6S_KR H/KRA_P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych – dbałości o dorobek i tradycje zawodu	KA6_KR1	utrzymania wysokiego poziomu profesjonalizmu, niezależności w działaniu oraz przestrzegania uniwersalnych zasad i norm etycznych w działalności zawodowej
		KA6_KR2	dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z wybranym zawodem

7. objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

H/JA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie językoznawstwo dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/LA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie literaturoznawstwo dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/KRA_P6S	– charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie nauki o kulturze i religii dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G(po W)	– podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K(po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejętności, w tym:
W(po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K(po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O(po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U(po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po K po podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	– kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	– profil ogólnoakademicki
6	– studia pierwszego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1. archeologia/ A
		2. filozofia/ F
		3. historia/ H
		4. językoznawstwo/ J
		5. literaturoznawstwo/ L
		6. nauki o kulturze i religii/ KR
		7. nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżynierijsko-technicznych/ IT	1. architektura i urbanistyka/ AU
		2. automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3. informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4. inżynieria biomedyczna/ IB
		5. inżynieria chemiczna/ IC
		6. inżynieria lądowa i transport/ IL
		7. inżynieria materiałowa/ IM
		8. inżynieria mechaniczna/ IMC
		9. inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1. nauki leśne/ NL
		2. rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3. technologia żywności i żywienia/ TZ
		4. weterynaria/ W
		5. zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1. ekonomia i finanse/ EF
		2. geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3. nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4. nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5. nauki o polityce i administracji/ NPA
		6. nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7. nauki prawne/ NP.
		8. nauki socjologiczne/ NS
		9. pedagogika/ P
		10. prawo kanoniczne/ PK
		11. psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1. astronomia/ AS
		2. informatyka/ I
		3. matematyka/ MT
		4. nauki biologiczne/ NBL
		5. nauki chemiczne/ NC
		6. nauki fizyczne/ NF
		7. nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1. nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1. sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2. sztuki muzyczne/ SM
		3. sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filologia germańska

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I.1. Język obcy I

Cel kształcenia: wprowadzenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.2. Język obcy II

Cel kształcenia: rozwijanie wszystkich sprawności językowych (mówienie, czytanie, pisanie i słuchanie ze zrozumieniem), przygotowanie do posługiwania się językiem specjalistycznym,

kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy w zakresie doskonalenia znajomości języka obcego.

Treści merytoryczne ćwiczenia: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.3. Język obcy III

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne ćwiczenia: Doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.4. Język obcy IV

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne ćwiczenia: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy

i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie

w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk społecznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

1.5. Język łaciński

Cel kształcenia: przyswojenie materiału gramatycznego (fonetyka, fleksja, składnia) oraz niezbędnego zasobu słownictwa w stopniu umożliwiającym samodzielne czytanie i tłumaczenie tekstów; opanowanie wybranych sentencji i zwrotów łacińskich oraz ich praktyczne, współczesne zastosowanie.

Treści merytoryczne: czytanie i akcentowanie, materiał gramatyczno-leksykalny, zwroty i sentencje łacińskie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fonetykę, fleksję i składnię łacińską, określoną ilość słów oraz wybranych sentencji i zwrotów; czyta i tłumaczy tekst łaciński.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty oraz dokonywać ich analizy gramatycznej w oparciu o zdobytą wiedzę; posługiwać się łacińską terminologią.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w grupie w grupie oraz samodzielnie; do nauki; transferu wiedzy w dalszej edukacji; do uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

1.6. Historia filozofii

Cel kształcenia: określenie specyfiki argumentacji filozoficznej i wskazanie na znaczenie związków zachodzących pomiędzy koncepcjami filozoficznymi powstałymi w różnych epokach historycznych.

Treści merytoryczne: omówione zostaną najważniejsze koncepcje w historii myśli filozoficznej. W szczególności najważniejsze składniki myśli: Talesa, Anaksymandra, Anaksymenesa, Heraklita, Demokryta, Pitagorasa, Sokratesa, Platona, Arystotelesa, Epikura, Seneki, Marka Aureliusza, Aureliusza Augustyna, Tomasza z Akwinu, Bacona, Kartezjusza, Pascala, Malebranchea, Spinozy, Leibniza, Kanta, Hela, Schopenhauera, Kierkegaarda, Nietzschego, Husserla, Sartrea, Heideggera. Przedstawione zostaną ważne koncepcje z dziejów filozofii polskiej m. in. poglądy: Roman Ingardena, Kazimierza Twardowskiego, Tadeusza Kotarbińskiego i Władysława Tatarkiewicza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby uprawiania filozofii, dostrzega znaczenie filozofii w systemie nauk, definiuje podstawowe pojęcia filozoficzne, klasyfikuje poszczególne poglądy

przypisując je do konkretnych dziedzin filozoficznych, dostrzega na poziomie podstawowym rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kultury.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie posługiwać się podstawową terminologią filozoficzną, analizuje argumenty filozoficzne, identyfikuje i przytacza ich kluczowe tezy i założenia, wykrywa proste zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): okazywania szacunku i tolerancji wobec odmiennych celów i wartości, jakimi kierują się osoby pochodzące z różnych środowisk i kultur, wykazuje postawę otwartości na nowe idee i gotowość do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów, dostrzega potrzebę ciągłego doszkalania się i rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

I.7. Technologie informacyjne w humanistyce

Cel kształcenia: Celem zajęć jest nabycie umiejętności w zakresie poszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł oraz efektywne posługiwanie się technologiami informacyjnymi w nauce i pracy zawodowej. Student uczy się wykorzystywać i praktycznie stosować różne środki i narzędzia cyfrowe, takie jak sprzęt komputerowy z oprogramowaniem oraz inne urządzenia elektroniczne w rozwiązywaniu problemów, jak również uczy się używać powyższych we wspomaganie ustawicznego i efektywnego doskonalenia znajomości języków obcych oraz w pracy tłumacza. Zajęcia przygotowują do posługiwania się urządzeniami cyfrowymi w tworzeniu, modyfikowaniu, udostępnianiu i archiwizowaniu informacji. Głównym celem jest praktyczne zastosowanie technologii informacyjnych na filologii germańskiej.

Treści merytoryczne: tworzenie i zaawansowane formatowanie dokumentów w edytorze tekstów, prezentacji multimedialnej, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych i programie pocztowym na przykładzie pakietu Ms Office. Systemy przetwarzania informacji i efektywna organizacja zapisu, przechowywania, archiwizacji i ochrony danych. Narzędzia do podstawowej edycji grafiki, stron internetowych i cyfrowych wydruków. Telekomunikacja komputerowa, praca grupowa i usługi chmur internetowych. Przestrzeganie praw własności i licencji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną terminologię dotyczącą komputerów i oprogramowania, zaawansowane polecenia tworzenia, formatowania, zapisywania i modyfikowania plików w edytorze tekstu, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych, prezentacji multimedialnej, edytorze grafiki i stron internetowych, jak zapisywać informacje w sposób uporządkowany, jak robić kopie zapasowe, jak korzystać z usług chmur internetowych, jak korzystać z licencji i treści objętych prawami autorskimi, zagrożenia i zabezpieczenia.

Umiejętności (potrafi): przygotowywać i formatować dokumenty w programach pakietu Ms Office — edytorze tekstu, arkusza kalkulacyjnym, prezentacji multimedialnej i bazie danych, korzystać z narzędzi do tworzenia stron internetowych i blogów za pomocą szablonów, wybrać i zastosować narzędzie cyfrowe, które odpowiada aktualnym potrzebom, chronić urządzenia

i programy przed zagrożeniami z zewnątrz, aktywnie korzystać z narzędzi komunikacyjnych, z narzędzi do pracy grupowej, usług online i chmur internetowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju swoich umiejętności cyfrowych, wykazuje aktywność w wykorzystaniu narzędzi informatycznych w nauce i pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.8. Przedmiot ogólnouczelniany

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: akwarystyka, antropologia kulturowa, ciało człowieka – fascynujący system, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, dziedzictwo kulturowe, energie odnawialne, estetyka, etyka, ewolucjonizm, kultura kresów północno-wschodnich i jej kontynuacji, logika, ochrona przyrody, pierwsza pomoc przedmedyczna, pogoda, klimat i człowiek, praktyczna filozofia przyrody, prawo, socjologia, wiedza o teatrze, zdrowy styl życia i higiena człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

I.9. Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia. Przygotowanie studenta do świadomego uczestnictwa w kulturze fizycznej, działalności sportowo-rekreacyjnej, jako ważnego elementu prozdrowotnego stylu życia.

Treści kształcenia: gry i zabawy ruchowe, ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę ciała z wykorzystaniem przyrządów i przyborów, różne formy wyścigów z wykorzystaniem sprzętu sportowego; piłka siatkowa, ręczna, koszykówka, nożna, atletyka terenowa.

Efekty kształcenia:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu kultury fizycznej, wiedzę z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; wiedzę na temat wpływu ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując

w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów na): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne i drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.10. Wykład ogólnowydziałowy

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: Ancient roots of contemporary culture, Podstawy historii społecznej, Rola kobiety w historii Rosji, Człowiek, rodzina, społeczeństwo w średniowiecznej Europie, Antropologia dziejów kultury europejskiej, Dokąd zmierza Rosja w XXI wieku?

Efekty kształcenia:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): potrafi wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

II.1.a. Konwersacje z leksyką I

Cel kształcenia: rozwinięcie kompetencji leksykalnej i komunikacyjnej na poziomie A2/B1, produktywnie opanowanie słownictwa z omawianych zakresów tematycznych oraz nabycie umiejętności jego zastosowania w produkcji językowej, w dyskusjach i krótkich wypowiedziach, rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem oraz mówienia.

Treści merytoryczne: zajęcia dotyczą następujących zakresów tematycznych: przedstawianie się, szczęście, marzenia, bohaterowie naszych czasów, przyjaźń, formy życia i mieszkania, bezdomność, choroby i ich przyczyny, zdrowe i niezdrowe odżywianie, zdrowy styl życia, biorytm, stres i walka z nim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z omawianego obszaru tematycznego, którego przyswojenie jest niezbędne do wypowiadania się, techniki pracy nad przyswajaniem i poszerzaniem słownictwem, pracy z tekstem oraz wie, jak przygotować się do wypowiedzi ustnej.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć treść czytanego tekstu, wydobyć z niego konkretne informacje i je przedstawić, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie, wyrazić pogląd na dany temat, przedstawiając własne argumenty, potrafi zająć stanowisko w danej sprawie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.b. Konwersacje z leksyką II

Cel kształcenia: rozwinięcie kompetencji leksykalnej i komunikacyjnej na poziomie B1+, produktywnie opanowanie słownictwa w odniesieniu do omawianych zakresów tematycznych, oraz nabycie umiejętności jego zastosowania w produkcji językowej, w dyskusjach oraz krótkich prezentacjach. Zajęcia służą budowaniu kompetencji komunikacyjnej i doskonaleniu sprawności mówienia. Celem kształcenia jest też poszerzenie wiedzy ogólnej i wiedzy o świecie oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: zajęcia dotyczą następujących zakresów tematycznych: czas wolny, rola gier, uczenie się ustawiczne, uczenie się i zapamiętywanie; strategie uczenia się i błędy w nauce, nauka a nowe media; praca zawodowa - oczekiwania względem przyszłego zawodu, ubieganie się o pracę, pomysły na przyszłą pracę zawodową lub własny biznes.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z omawianego obszaru tematycznego, którego przyswojenie jest niezbędne do wypowiadania się, strategie kompensacyjne umożliwiające komunikację mimo braków w zasobach leksykalnych z danego obszaru tematycznego.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć treść czytanego tekstu, wydobyć z niego konkretne informacje i je przedstawić, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie, brać udział w dyskusji przedstawiając podobne lub odmienne poglądy na dany temat.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.c. Konwersacje z leksyką III

Cel kształcenia: doskonalenie kompetencji leksykalnej i komunikacyjnej na poziomie B1+, produktywnie opanowanie słownictwa z danych zakresów tematycznych oraz nabycie umiejętności zastosowania go w produkcji językowej. Zajęcia służą budowaniu kompetencji komunikacyjnej, doskonaleniu sprawności mówienia, poszerzeniu wiedzy ogólnej i wiedzy o świecie oraz nabyciu wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: zajęcia dotyczą następujących zakresów tematycznych: formy życia społecznego, miłość, możliwości znalezienia partnera życiowego, związki formalne i nieformalne, rodziny patchworkowe, życie singla – wady i zalety; zakupy, strategie marketingowe, konsumpcjonizm; reklama i jej rola w handlu, urlop, przygotowania do urlopu, problemy w czasie urlopu, niekonwencjonalne sposoby spędzania urlopu, turystyka masowa i jej wpływ na gospodarkę i środowisko, natura, ochrona i zanieczyszczenie środowiska, zwierzęta w mieście.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z omawianego obszaru tematycznego, którego przyswojenie jest niezbędne do wypowiedzania się, strategie kompensacyjne umożliwiające komunikację mimo braków w zasobach leksykalnych z danego obszaru tematycznego.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć treść czytanego tekstu, wydobyć z niego konkretne informacje i je przedstawić, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie, wyrazić pogląd na dany temat, przedstawiając własne argumenty, potrafi zająć stanowisko w danej sprawie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.d. Konwersacje z leksyką IV

Cel kształcenia: rozwinięcie kompetencji leksykalnej oraz doskonalenie sprawności mówienia na poziomie B2, produktywnie opanowanie słownictwa z nowych zakresów tematycznych oraz nabycie umiejętności zastosowania go w produkcji językowej, w dyskusjach oraz dłuższych wystąpieniach. Celem kształcenia jest też poszerzenie wiedzy ogólnej i wiedzy o świecie oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: zajęcia dotyczą następujących zakresów tematycznych: ojczyzna, emigracja, nieporozumienia interkulturowe; porozumiewanie się niewerbalne, mowa ciała, small talk, kłótnia, sposoby rozwiązywania konfliktów, rola wczesnej nauki języków obcych, praca, czynniki motywujące do pracy, praca zespołowa, ścieżki kariery zawodowej, praca a szczęście, duch pracy zespołowej, autoprezentacja, życie społeczne (sport przeciw przemocy, bieda i bogactwo, możliwości pomocy wyjścia z biedy, przyczyny ubóstwa), różnice płciowe, stereotypy dotyczące płci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z omawianego obszaru tematycznego, którego przyswojenie jest niezbędne do wypowiedzania się.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć treść czytanego tekstu, wydobyć z niego konkretne informacje i je przedstawić, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie, brać udział w dyskusji przedstawiając podobne lub odmienne poglądy na dany temat, przedstawiając (kontra)argumenty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania własnych zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2.a. Ćwiczenia z pisania I

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności pisania tekstów w języku niemieckim z zachowaniem poprawności językowej, gatunkowej, konstrukcyjnej i tematycznej; uświadamianie i stosowanie zasad ortografii i interpunkcji.

Treści merytoryczne: ćwiczenia przygotowujące do pisania tekstów użytkowych, zaczynając od właściwego doboru słownictwa, a następnie poprzez tworzenie zdań lub fragmentów tekstu; wykonywanie zadań uświadamiających konieczność stosowania elementów spójności tekstu; w ramach prowadzenia korespondencji pisanie listów prywatnych zawierających elementy sprawozdania lub opisu w oparciu o własne doświadczenia, emocje lub wydarzenia; w ramach pisania kreatywnego tworzenie krótkich opowiadań (np. na podstawie historyjki obrazkowej, historyjki kryminalnej, historyjki fantastycznej itp.); doskonalenie stosowania potrzebnych struktur leksykalno-gramatycznych, stylistycznych środków wyrazu z zachowaniem odpowiedniej formy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów na poziomie A2+/B1; zna rodzaje tekstów i konstytuujące je cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie napisać poprawne teksty w języku niemieckim, w tym: list prywatny z elementami opisu wydarzeń oraz opisu doświadczeń, krótkie opowiadania; korzystać ze słowników jedno- i dwujęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; korzystania z konsultacji z prowadzącym zajęcia; uczenia się przez całe życie; odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania w pracy samodzielnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2.b. Ćwiczenia z pisania II

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności pisania tekstów w języku niemieckim na poziomie B1, świadome rozwijanie własnego stylu, uświadamianie i stosowanie zasad ortografii i interpunkcji, zachowując poprawność językową, gatunkową, konstrukcyjną i tematyczną.

Treści merytoryczne: ćwiczenia rozwijające techniki pisania spójnego tekstu użytkowego w oparciu o wprowadzane zwroty i słownictwo; w ramach prowadzenia korespondencji pisanie sprawozdania (relacja wydarzenia, przeżycia, doświadczenia) jako części listu prywatnego;

w ramach pisania kreatywnego tworzenie opisu (np. obrazu, jakiegoś procesu), charakterystyka i opis postaci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów na poziomie B1; zna rodzaje tekstów i konstytuujące je cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie napisać poprawne teksty w języku niemieckim, tj. sprawozdanie (relacja) jako część listu prywatnego, opis (np. obrazu oraz jakiegoś procesu), list prywatny na podstawie dialogu, notatki, doniesienia prasowego itp.; korzystać ze słowników jedno- i dwujęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; korzystania z konsultacji z prowadzącym zajęcia; uczenia się przez całe życie; odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania w pracy samodzielnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2.c. Ćwiczenia z pisania III

Cel kształcenia: doskonalenie warsztatu pisarskiego oraz umiejętności pisania tekstów w języku niemieckim na poziomie B1+, świadome rozwijanie własnego stylu, utrwalanie

struktur gramatycznych i słownictwa, stosowanie zasad ortografii i interpunkcji, zachowując poprawność gatunkową, konstrukcyjną i tematyczną.

Treści merytoryczne: ćwiczenia z zakresu pisania tekstów formalnych/urzędowych, tj. podanie, list motywacyjny, życiorys, opis statystyki/diagramu; w ramach tekstów użytkowych pisanie rozprawki lub wypracowania argumentacyjnego na podstawie danych statystycznych lub

w odniesieniu do przeczytanego tekstu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów na poziomie B1+; zna rodzaje tekstów i konstytuujące je cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie napisać poprawne teksty w języku niemieckim, tj. podanie, list motywacyjny, życiorys, rozprawkę/wypracowanie argumentacyjne na podstawie statystyki, diagramu lub tekstu publicystycznego; korzystać ze słowników jedno- i dwujęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; korzystania z konsultacji z prowadzącym zajęcia; uczenia się przez całe życie, odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania w pracy samodzielnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2.d. Ćwiczenia z pisania IV

Cel kształcenia: kontynuowanie pracy nad doskonaleniem warsztatu pisarskiego oraz umiejętności pisania tekstów w języku niemieckim w pogłębionym stopniu (na poziomie B2), świadome rozwijanie własnego stylu, systematyzacja i stosowanie różnorodnych struktur gramatycznych i zróżnicowanych środków leksykalnych, ortografii i interpunkcji, zachowując poprawność gatunkową, konstrukcyjną i tematyczną.

Treści merytoryczne: ćwiczenia z zakresu pisania tekstów formalnych/urzędowych, tj. korespondencja firmowa/handlowa, reklamacja, skarga, zażalenie; ćwiczenia z zakresu pisania dłuższych form wypowiedzi, tj. rozprawka oraz streszczenie tekstu niemieckojęzycznego (literackiego/popularnonaukowego).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów na poziomie B2; zna rodzaje tekstów i konstytuujące je cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie napisać poprawne teksty formalne/urzędowe w języku niemieckim z zakresu korespondencji firmowej/handlowej: reklamacja, skarga, zażalenie; rozprawkę oraz streszczenie niemieckojęzycznego tekstu (literackiego, popularno-naukowego); korzystać ze słowników jedno- i dwujęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojego poziomu opanowania materiału; korzystania z konsultacji z prowadzącym zajęcia; uczenia się przez całe życie, odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania w pracy samodzielnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3. Pisanie akademickie

Cel kształcenia: Zapoznanie studentów ze stylem naukowym, a w szczególności ze specyfiką formalną tekstów akademickich w zakresie celów, stylu i organizacji tekstu; doskonalenie pisania tekstów pod kątem klasyfikowania, streszczania, parafrazowania, porównywania kilku tekstów.

Treści merytoryczne: ćwiczenia z zakresu streszczenia tekstów naukowych oraz opracowania (interpretacji) tekstu naukowego. Specyfika tekstów akademickich (na przykładach tekstów

modelowych) w zakresie stylu (m.in. stopnia formalności), odpowiednich zwrotów, organizacja tekstu i formułowanie jego celu. Poprawność tekstu na poziomie języka: gramatyka, interpunkcja, pisownia, struktury leksykalne, konstrukcje składniowe, łączniki (zwłaszcza ich wartość logiczna). Technika pisania akapitów, zwięzłość, unikanie dwuznaczności, wyrażanie stopni pewności. Realizacja działań komunikacyjnych: definiowanie, uogólnianie, argumentowanie, porównanie, kontrastowanie, uwypuklanie, ocena, podawanie w wątpliwość, odcinanie się od słów, krytyczne odniesienie się do problemu. Umiejętność parafrazowania, streszczanie, klasyfikacja, cytowania i podawania źródeł bibliograficznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fenomeny leksykalno-gramatyczne i stylistyczne umożliwiające mu poprawne pisanie tekstów; zna rodzaje tekstów naukowych i konstytuujące ich cechy.

Umiejętności (potrafi): konstruować wypowiedzi pisemne z zachowaniem reguł dyskursywnych, gatunkowych, stylistycznych; samodzielnie formułować i przetwarzać teksty w języku niemieckim: samodzielnie napisać poprawne streszczenie tekstu naukowego, opracowanie (interpretacje) tekstu naukowego; przetwarzać tekst stylistycznie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dokonywania samooceny swoich działań i uczenia się przez całe życie, odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji danego zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.a. Gramatyka praktyczna I

Cel kształcenia: Celem zajęć jest rozwój sprawności językowej w zakresie poprawności gramatycznej, odpowiadającej poziomowi A2+ według ESOKJ. Zajęcia służą utrwaleniu posiadanej wiedzy oraz nabyciu nowych kompetencji, pozwalających na wchodzenie w interakcje językowe z zachowaniem poprawności gramatycznej. Różnorodne formy ćwiczeń oraz zastosowane metody pracy indywidualnej i grupowej pozwalają studentowi utrwalać nabywaną wiedzę dzięki stosowaniu jej w różnych kontekstach sytuacyjnych.

Treści merytoryczne: Przedmiotem zajęć z gramatyki praktycznej są zagadnienia z zakresu morfologii, ze szczególnym uwzględnieniem takich kategorii, jak: rzeczownik (określenie rodzaju rzeczownika, homonimy, liczba mnoga, typy deklinacji, złożenia, rekcja rzeczownika), rodzajnik (deklinacji rodzajnika określonego i nieokreślonego, użycie rzeczownika

z rodzajnikiem i bez rodzajnika), zaimek osobowy, czasownik (typy koniugacji: mocna, słaba, mieszana, zasady tworzenia i użycia czasów, użycie czasowników przechodnich i nieprzechodnich, odmiana czasowników zwrotnych, przyimkowa i bezprzyimkowa rekcja czasownika, tryb rozkazujący).

Efekty uczenia się:

Wiedza (absolwent zna i rozumie): podstawową terminologię obowiązującą w gramatyce języka niemieckiego; podstawowe zasady gramatyczne, obejmujące takie kategorie jak: rzeczownik (określenie rodzaju rzeczownika, homonimy, liczba mnoga, typy deklinacji, złożenia, rekcja rzeczownika), rodzajnik (deklinacji rodzajnika określonego i nieokreślonego, użycie i brak rodzajnika), zaimek osobowy, czasownik (typy koniugacji, zasady tworzenia i użycia czasów, użycie czasowników przechodnich i nieprzechodnich, odmiana czasowników zwrotnych, przyimkowa i bezprzyimkowa rekcja czasownika, tryb rozkazujący); potrzebę systematyczności w zakresie nauki gramatyki praktycznej.

Umiejętności (potrafi): identyfikować części mowy, kwalifikować je wg typów deklinacji/koniugacji, uzasadniać użycie reguł i podawać własne przykłady ich zastosowania w sytuacji językowej; posługiwać się słownikiem (wersja tradycyjna i online), by wyszukać i określić właściwe kategorie gramatyczne; planować i organizować swoją wypowiedź ustną i/lub pisemną tak, by była w niej zachowana poprawność gramatyczna.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.b. Gramatyka praktyczna II

Cel kształcenia: Celem zajęć jest rozwój sprawności językowej w zakresie poprawności gramatycznej, odpowiadającej poziomowi biegłości językowej B1 według ESOKJ. Zajęcia służą utrwaleniu posiadanej już wiedzy oraz nabyciu nowych kompetencji, pozwalających na wchodzenie w interakcje językowe z zachowaniem poprawności gramatycznej. Różnorodne formy ćwiczeń oraz zastosowane metody pracy indywidualnej i grupowej pozwalają studentowi utrwalać nabywaną wiedzę dzięki stosowaniu jej w różnych kontekstach sytuacyjnych.

Treści merytoryczne: Tematyka zajęć koncentruje się wokół takich zagadnień gramatycznych, jak: czasownik (zasady użycia czasowników rozdzielnie i nierozdzielnie złożonych, odmiana i znaczenie czasowników modalnych w wypowiedzi obiektywnej, zasady tworzenia i użycia strony biernej, zaimek dzierżawczy), przymiotnik (deklinacja po rodzajniku, zaimku dzierżawczym i przeczeniu *kein*).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady użycia oraz znaczenie czasowników rozdzielnie i nierozdzielnie złożonych; zasady odmiany czasowników modalnych i ich znaczenie w wypowiedzi obiektywnej; zasady tworzenia strony biernej czynnościowej i stadialnej oraz mechanizm transformacji: strona czynna - strona bierna; zasady deklinacji przymiotnika po rodzajniku określonym, nieokreślonym, zaimku dzierżawczym oraz przeczeniu *kein*; zasady odmiany

i użycia zaimków dzierżawczych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie rozpoznać i zastosować czasowniki rozdzielnie i nierozdzielnie złożone, różnicując je pod względem znaczenia i formy; wykorzystać w swojej wypowiedzi ustnej bądź pisemnej czasowniki modalne w znaczeniu obiektywnym; dokonać transformacji tekstu wykorzystując znajomość strony biernej, relacjonować wydarzenia, przyjmując perspektywę ich różnych uczestników; korzystać z różnych źródeł wspomagających jego proces kształcenia językowego w zakresie gramatyki (słowniki, leksykony, Internet).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bycia kreatywnym i do przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.c. Gramatyka praktyczna III

Cel kształcenia: Celem zajęć jest doskonalenie znajomości gramatyki języka niemieckiego w zakresie morfologii i składni, ze szczególnym uwzględnieniem takich zagadnień, jak: warunki tworzenia i użycia trybu przypuszczającego (Konjunktiv I, Konjunktiv II), szyk wyrazów w zdaniu oznajmującym i pytającym (pytanie rozstrzygające, pytanie z pytajnikiem, zdanie pytające w funkcji zdania pobocznego), szyk obowiązujący w zdaniach współrzędnie złożonych oraz zasady tworzenia zdań ze spójnikiem „*dass*” i konstrukcją bezokolicznikową, zgodnie z poziomem B1+ według ESOKJ.

Treści merytoryczne: Studenci uczą się tworzyć zdania nierzeczywiste oraz formy mowy zależnej, dokonują transformacji zdań prostych i współrzędnie złożonych, mając na uwadze poprawność szyku wyrazów w zdaniu, poznają różne typy zdań pytających (pytanie rozstrzygające, pytanie z pytajnikiem, zdanie pytające w funkcji zdania pobocznego) oraz zasady użycia zdania z „*dass*” i konstrukcji bezokolicznikowej, zgodnie z poziomem B1+ według ESOKJ.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): warunki tworzenia i użycia trybu przypuszczającego (Konjunktiv I, Konjunktiv II), szyk wyrazów w zdaniu oznajmującym i pytającym (pytanie rozstrzygające, pytanie z pytajnikiem, zdanie pytające w funkcji zdania pobocznego), szyk obowiązujący w zdaniach współrzędnie złożonych oraz zasady tworzenia zdań ze spójnikiem „dass” i konstrukcją bezokolicznikową

Umiejętności (potrafi): poprawnie tworzyć i używać tryb przypuszczający (Konjunktiv I, Konjunktiv II), zastosować szyk wyrazów w zdaniu oznajmującym i pytającym (pytanie rozstrzygające, pytanie z pytajnikiem, zdanie pytające w funkcji zdania pobocznego), szyk obowiązujący w zdaniach współrzędnie złożonych oraz zasady tworzenia zdań ze spójnikiem „dass” i konstrukcją bezokolicznikową; korzystać z różnych źródeł wspomagających jego proces kształcenia językowego w zakresie gramatyki (słowniki, leksykony, Internet).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w interakcje w różnych kontekstach sytuacyjnych; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.d. Gramatyka praktyczna IV

Cel kształcenia: Celem zajęć jest rozwój sprawności językowej w zakresie poprawności gramatycznej, odpowiadającej poziomowi biegłości językowej B2 według ESOKJ. Zajęcia służą utrwaleniu posiadanej już wiedzy oraz nabyciu nowych kompetencji, pozwalających na wchodzenie w interakcje językowe z zachowaniem poprawności gramatycznej. Różnorodne formy ćwiczeń oraz zastosowane metody pracy indywidualnej i grupowej pozwalają studentowi utrwalać nabywaną wiedzę dzięki stosowaniu jej w różnych kontekstach sytuacyjnych.

Treści merytoryczne: Praca na ćwiczeniach z gramatyki praktycznej w semestrze IV koncentruje się na takich zagadnieniach gramatycznych, jak: przymiotnik (deklinacja, stopniowanie, rekcja), imiesłowy (Partizip I i Partizip II w roli przydawki i w funkcji rzeczownika), zdania przydawkowe (budowa, użycie, transformacje z użyciem przydawki rozwiniętej), Gerundivum, dopowiedzenie (Apposition), formy wyrażania zaprzeczenia (słowa przeczące, przeczenie z użyciem przedrostków i przyrostków), liczebniki główne i porządkowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady gramatyczne, dotyczące: przymiotnika (deklinacja, stopniowanie, rekcja), imiesłowów (Partizip I i Partizip II w roli przydawki i w funkcji rzeczownika), zdań przydawkowych (budowa, użycie, transformacje z użyciem przydawki rozwiniętej), Gerundivum, dopowiedzenia (Apposition), form wyrażania zaprzeczenia, liczebników głównych i porządkowych; zasady kompleksowości języka.

Umiejętności (potrafi): rozróżniać znane sobie struktury i kategorie gramatyczne, uzasadniając konieczność użycia określonych reguł deklinacyjnych oraz podając własne przykłady zastosowania danej reguły; posłużyć się słownikiem, by wyszukać i określić właściwą kategorię gramatyczną; planuje i organizuje swoją wypowiedź ustną i/lub pisemną tak, by zachować w niej poprawność gramatyczną; dostrzec potrzebę systematyczności w zakresie nauki gramatyki praktycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w interakcje w różnych kontekstach sytuacyjnych; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.e. Gramatyka praktyczna V

Cel kształcenia: Nadrzędnym celem zajęć jest zapoznanie studentów ze składnią zdań podrzędnie złożonych, w tym z tworzeniem zdań podmiotowych, dopełnieniowych, przydawkowych, przyczynowych, celowych, przyzwalających, wynikowych, warunkowych, okolicznikowych sposobu oraz okolicznikowych czasu. Nabyta wiedza przyczyni się do wykształcenia zdolności budowania zdań poprawnych gramatycznie. Projektowany poziom biegłości językowej wg ESOKJ: B2+.

Treści merytoryczne: W trakcie zajęć omawiane są zagadnienia z zakresu składni zdań podrzędnie złożonych, ze szczególnym uwzględnieniem zdań: podmiotowych, dopełnieniowych, okolicznikowych czasu, sposobu, celu, przyczyny, skutku, zdań przyzwalających, wynikowych, warunkowych, przydawkowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady obowiązujące w składni zdań podrzędnie złożonych; strukturę zdań podrzędnie złożonych, takich jak zdania: dopełnieniowe, przydawkowe, okolicznikowe przyczyny, skutku, celu, sposobu oraz czasu, warunkowe czy przyzwalające; zasady użycia spójników zdań podrzędnie złożonych i różnicowania ich ze względu na szyk wprowadzanego zdania oraz ze względu na ich znaczenie.

Umiejętności (potrafi): konstruować wypowiedzi, zawierające różne typy zdań złożonych; rozpoznać w tekście dany rodzaj zdania złożonego; dokonać transformacji zdań prostych w zdania złożone i odwrotnie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w interakcje w różnych kontekstach sytuacyjnych; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.5. Gramatyka tekstu

Cel kształcenia: Cel przedmiotu stanowią utrwalenie i systematyzacja wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej oraz jej poszerzenie, a także rozwijanie poprawności gramatycznej w obrębie autentycznych tekstów, tak aby student pojmował gramatykę jako integralną część poprawnego komunikowania się w języku obcym. Ponadto za cel przyjęto rozwijanie umiejętności łączenia teoretycznej znajomości zasad gramatycznych z praktycznym ich zastosowaniem służącej w konsekwencji płynnemu posługiwaniu się językiem niemieckim. Podstawowym celem jest kształtowanie kompetencji gramatycznej, a w konsekwencji celem szczegółowym przeciwdziałanie interferencji. Projektowany poziom biegłości językowej wg ESOKJ: C1.

Treści merytoryczne: Zajęcia służą podsumowaniu, utrwaleniu i rozszerzeniu wiedzy z zakresu składni języka niemieckiego, ze szczególnym uwzględnieniem takich zagadnień, jak nominalizacja-werbalizacja, transformacje zdań prostych i złożonych, użycie werbalnych fraz składniowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne typy zdań współrzędnie i podrzędnie złożonych; zasady przeprowadzania szeroko rozumianych transformacji zdań (np. zdanie proste - zdanie złożone, strona czynna - strona bierna i odwrotnie); zasady użycia i wyznaczniki stylu nominalnego

i stylu werbalnego; strukturę i znaczenia werbalnych fraz składniowych: procesy gramatyczne zachodzące w obrębie autentycznych tekstów.

Umiejętności (potrafi): dokonywać szeroko rozumianych transformacji zdań prostych i złożonych współrzędnie lub podrzędnie, wykorzystując przy tym np. elementy stylu nominalnego lub werbalnego oraz werbalne frazy składniowe; zobrazować znane mu struktury gramatyczne własnymi przykładami, a na podstawie przykładów wyciągać wnioski i formułować regułę gramatyczną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bycia kreatywnym i wykorzystywania swojej wiedzy z zakresu gramatyki praktycznej w interakcje w różnych kontekstach sytuacyjnych; przejmowania odpowiedzialności za swój proces kształcenia językowego i dążenia do autonomii językowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.6.a. Ćwiczenia receptywno-dyskursywne I

Cel kształcenia: rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem na poziomie A2/B1, kształtowanie strategii słuchania ze zrozumieniem, rozwijanie umiejętności wysłuchania konkretnych informacji z tekstów słuchanych i odniesienia się do nich w produkcji językowej, poszerzenie wiedzy oraz słownictwa w obrębie opracowywanych obszarów tematycznych.

Treści merytoryczne: W trakcie zajęć studenci słuchają krótkich wypowiedzi realizowanych przez rodzimych użytkowników języka niemieckiego na różne tematy z poziomu A2/B1, konfrontowani są w materiałami audio, bądź audiowizualnymi na różne tematy. Studenci wykonują ćwiczenia prawda/fałsz, zadania wielokrotnego wyboru, uzupełniają brakujące informacje, sporządzają krótką notatkę z usłyszanych nagrań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę i leksykę potrzebną do zrozumienia informacji w wysłuchanych tekstach.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć teksty słuchanie, wydobyć z nich określone informacje, przekazać w zwięzły sposób informacje zaczerpnięte z materiałów audio(wizualnych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej pracy oraz pracy w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.6.b. Ćwiczenia receptywno-dyskursywne II

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem na poziomie B1+, kształcenie umiejętności wysłuchania konkretnych informacji w tekstach słuchanych i wykorzystania ich w krótkich wypowiedziach ustnych, poszerzanie wiedzy interkulturowej oraz słownictwa w obrębie opracowywanych obszarów tematycznych.

Treści merytoryczne: W trakcie zajęć studenci słuchają dłuższych wypowiedzi rodzimych użytkowników języka niemieckiego (w tym w różnych wariantach języka niemieckiego i dialektach) na różne tematy omawiane na poziomie B1+, konfrontowani są w materiałami audio, bądź audiowizualnymi. Studenci wykonują ćwiczenia prawda/fałsz, uzupełniają brakujące informacje, sporządzają krótką notatkę z usłyszanych nagrań. Notatki sporządzane w trakcie słuchania służą budowaniu krótkich wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę i leksykę potrzebną do zrozumienia informacji w wysłuchanych tekstach.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć teksty słuchanie, wydobyć z nich określone informacje, przekazać poprawnie informacje zaczerpnięte z materiałów audio(wizualnych).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej pracy oraz pracy w zespole, poszerzania własnych zasobów leksykalnych służących rozumieniu tekstów słuchanych, akceptacji różnych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.6.c. Ćwiczenia receptywno-dyskursywne III

Cel kształcenia: pogłębianie umiejętności słuchania ze zrozumieniem na poziomie B1+/B2, kształcenie umiejętności odszukania konkretnych informacji w tekstach słuchanych i wykorzystania ich w dłuższych wypowiedziach ustnych i pisemnych, poszerzanie wiedzy interkulturowej, wiedzy o świecie oraz słownictwa w obrębie opracowywanych obszarów tematycznych.

Treści merytoryczne: W trakcie zajęć studenci słuchają dłuższych wypowiedzi rodzimych użytkowników języka niemieckiego (w tym w różnych wariantach języka niemieckiego

i dialektach) na różne tematy omawiane na poziomie B1+/B2, konfrontowani są w materiałami audio, bądź audiowizualnymi. Studenci wykonują zadania na wyłapanie konkretnych informacji, odpowiadają na pytania do wysłuchanego tekstu, sporządzają notatkę z usłyszanych nagrań i na ich podstawie formułują wypowiedzi ustne i pisemne, biorą udział w dyskusji odnosząc się do treści wysłuchanych nagrań.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę i leksykę potrzebną do zrozumienia informacji w wysłuchanych tekstach.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć teksty słuchanie, wydobyć z nich określone informacje, sporządzić notatkę z wysłuchanego tekstu, przekazać poprawnie informacje zaczerpnięte z materiałów audio(wizualnych) i wykorzystać je w produkcji językowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej pracy oraz pracy w zespole, poszerzania własnych zasobów leksykalnych służących rozumieniu tekstów słuchanych, akceptacji różnych poglądów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.7.a. Fonetyka I

Cel kształcenia: nabycie świadomości fonetycznej i fonologicznej, kształcenie poprawnej wymowy i umiejętności poprawnego zapisu usłyszanych słów.

Treści merytoryczne: wiadomości dotyczących teorii fonetyki: pojęcia fonetyka, podział samogłosek i spółgłosek, funkcje poszczególnych narządów mowy, transkrypcyjna realizacja głosek, fonetyczne symbole, ogólne zasady wymowy samogłosek napiętych akcentowanych, nienapiętych nieakcentowanych z uwzględnieniem wyjątków, spółgłosek oraz akcentu wyrazowego i intonacji zdania. Ćwiczenia wymowy z wykorzystaniem tekstów literackich i nagrań (nagrywanie wypowiedzi, odtwarzanie ich i korygowanie błędów wymowy). Istotną częścią realizacji przedmiotu są ćwiczenia umiejętności poprawnego zapisu usłyszanych słów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z wiedzy o teorii fonetyki, która jest niezbędna w poprawnym artykułowaniu głosek niemieckich, w realizacji akcentu wyrazowego oraz intonacji zdania, rodzaje głosek długich i krótkich, wybuchowych i szczelinowych.

Umiejętności (potrafi): poprawnie realizować pojedyncze głoski, rozpoznawać głoski krótkie i długie w kontekście jednowyrazowym, binarnym, zdaniowym oraz ze słuchu, czytać poprawnie fonetycznie teksty klasyczne oraz zapisane w transkrypcji, zapisywać pojedyncze głoski za pomocą znaczków transkrypcyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej pracy, zastosowania zasad teorii poprawnej artykulacji podczas czytania różnych tekstów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.7.b. Fonetyka II

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu zasad teorii fonetyki, wykorzystanie owych zasad w ćwiczeniach praktycznych, doskonalenie umiejętności poprawnej wymowy, kształcenie umiejętności poprawnego zapisu usłyszanych słów.

Treści merytoryczne: realizacja przedmiotu opiera się na omawianiu i ćwiczeniu w zaawansowanym stopniu przykładów dotyczących teorii fonetyki, do których zaliczane są następujące zagadnienia: transkrypcyjna realizacja głosek, fonetyczne symbole, ogólne zasady wymowy samogłosek napiętych akcentowanych, nienapiętych nieakcentowanych z uwzględnieniem wyjątków, spółgłosek oraz akcentu wyrazowego i intonacji zdania. Ćwiczenia wymowy z wykorzystaniem tekstów literackich i nagrań (nagrywanie wypowiedzi, odtwarzanie ich i korygowanie błędów wymowy). Kolejną częścią realizacji przedmiotu są ćwiczenia umiejętności poprawnego zapisu usłyszanych słów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z wiedzy o teorii fonetyki, która jest niezbędna w poprawnym artykułowaniu głosek niemieckich, w realizacji akcentu wyrazowego oraz intonacji zdania.

Umiejętności (potrafi): poprawnie realizować pojedyncze głoski, rozpoznawać głoski krótkie i długie w kontekście jednowyrazowym, binarnym, zdaniowym oraz ze słuchu, czytać poprawnie fonetycznie teksty klasyczne oraz zapisane w transkrypcji oraz zapisywać pojedyncze głoski za pomocą znaczków transkrypcyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej pracy, zastosowania zasad teorii poprawnej artykulacji podczas czytania różnych tekstów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.8.a. Sprawności zintegrowane I

Cel kształcenia: pogłębienie kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2+, pogłębianie umiejętności rozumienia tekstów czytanych i nagrań audiowizualnych, produktywnie opanowanie słownictwa z danych zakresów tematycznych oraz umiejętność zastosowania go w wypowiedziach ustnych i pisemnych, doskonalenie sprawności mówienia i pisanie, poszerzenie wiedzy ogólnej, wiedzy o świecie oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: zajęcia dotyczą następujących zakresów tematycznych: nauka, mali geniusze, wizje przyszłości, sen i bezsenność, znaczenie snu dla organizmu, kłamstwo, przygotowanie do różnych wydarzeń życiowych (zakupy w Internecie, sprawny w rozmowie telefonicznej, przygotowanie do egzaminu), języki i ich wymiaranie, muzyka, uczucia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z nowych omawianych na zajęciach zakresów tematycznych niezbędne do wypowiadania się, zna techniki pracy z tekstem oraz wie, jak przygotować wypowiedź ustną i pisemną, zna wybrane struktury języka niemieckiego niezbędne do tworzenia wypowiedzi ustnej i pisemnej.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć i wydobyć z tekstów słuchanych i czytanych informacje i przekazać je w formie parafrazy, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie, wyrazić pogląd na dany temat, przedstawiając argumenty zaczerpnięte

z tekstów oraz własne, zająć stanowisko w danej sprawie, przedstawić temat dotyczący określonego zagadnienia w formie dłuższej wypowiedzi ustnej/pisemnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej kompetencji językowej i samodzielnego poszerzania zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów; do pomocy innym studentom.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.8.b. Sprawności zintegrowane II

Cel kształcenia: rozwinięcie kompetencji komunikacyjnej na poziomie C1, pogłębianie umiejętności rozumienia tekstów czytanych i nagrań audiowizualnych z poziomu C1, produktywnie opanowanie słownictwa z danych zakresów tematycznych, doskonalenie płynności i poprawności mówienia i pisanie, poszerzenie wiedzy ogólnej, wiedzy o świecie oraz wiedzy interkulturowej w obrębie omawianych zakresów tematycznych.

Treści merytoryczne: zajęcia dotyczą następujących zakresów tematycznych: poczucie czasu, życie w epoce multimedialnych, wady i zalety nowych mediów, współżycie społeczne (życie w domu wielogeneracyjnym, życie w Wohngemeinschaft), kompetencje miękkie, multitasking, zalety i wady globalizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z nowych omawianych na zajęciach zakresów tematycznych niezbędne do wypowiadania się, zna techniki z tekstem oraz wie, jak

przygotować wypowiedź ustną i pisemną, zna wybrane struktury języka niemieckiego niezbędne do tworzenia wypowiedzi ustnej i pisemnej.

Umiejętności (potrafi): zrozumieć i wydobyć z tekstów słuchanych i czytanych informacje i przekazać je w formie parafrazy i wykorzystać w produkcji językowej, zbudować zwięzłą wypowiedź ustną, zaprezentować krótkie spójne wystąpienie, wyrazić pogląd na dany temat, przedstawiając argumenty zaczerpnięte z tekstów oraz własne, zająć stanowisko w danej sprawie, potrafi przedstawić temat dotyczący określonego zagadnienia w formie dłuższej wypowiedzi ustnej/pisemnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej kompetencji językowej i samodzielnego poszerzania zasobów leksykalnych, pracy w grupie, zrozumienia i zaakceptowania innych poglądów; do pomocy innym studentom.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

III.1. Wiedza o krajach niemieckojęzycznych

Cel kształcenia: pogłębienie wiadomości z zakresu podstawowej wiedzy o krajach niemieckiego obszaru językowego.

Treści merytoryczne: zagadnienia związane z geografiami, podziałem administracyjnym, symbolami narodowymi, gospodarką oraz głównymi gałęziami przemysłu, kulturą dnia codziennego i tradycjami krajów niemieckojęzycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): informacje z zakresu geografii, podziału administracyjnego, symboli narodowych, gospodarki oraz głównych gałęzi przemysłu krajów niemieckojęzycznych, kultury dnia codziennego i tradycji.

Umiejętności (potrafi): dostrzec podobieństwa i różnice geograficzne, społeczne i kulturowe pomiędzy Polską a krajami niemieckiego obszaru językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykształcenia tolerancji dla odmienności kulturowo-społecznej innych krajów; współpracy w grupie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.2. Wstęp do literaturoznawstwa

Cel kształcenia: Celem ćwiczeń jest poznanie podstaw nauki o literaturze: rodzajów i gatunków literackich oraz narzędzi zrozumienia, analizy i interpretacji tekstów literackich.

Treści merytoryczne: Na ćwiczeniach studenci poznają następujące podstawy literaturoznawstwa: określenie zakresu nauki o literaturze, charakterystykę tekstu literackiego, narzędzia zrozumienia i interpretacji tekstu literackiego, podstawy metodologii badań literackich, gatunki literackie (epika, liryka i dramat), formy narracji, sposoby analizy wiersza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice gatunkowe, różne metody i sposoby analizy i interpretacji utworów literackich.

Umiejętności (potrafi): łączyć wiedzę z zakresu wiedzy o literaturze, o rodzajach i gatunkach literackich z wiedzą o historii literatury; stosować metodologię badań literackich; samodzielnie analizować i interpretować utwory literackie w oparciu o zdobytą wiedzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się w dziedzinie literaturoznawstwa; poznawania nowych trendów w literaturze i nauce o literaturze.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.3. Wiedza o akwizycji i nauce języków

Cel kształcenia: zapoznanie z charakterystyką procesów akwizycji języka ojczystego i drugiego/obcego w kontekście uwarunkowań biologicznych, poznawczych i społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem roli różnic indywidualnych.

Treści merytoryczne: pojęcia języka, akwizycji i nauczania, dwujęzyczności, wielojęzyczności/różnojęzyczności; podstawowe wiadomości o nabywaniu pierwszego języka przez dziecko; wpływ języka pierwszego na akwizycję języka drugiego/obcego; wybrane zjawiska związane z nabywaniem/uczeniem się języka drugiego/obcego (transfer, interferencja, interlingwa); wpływ czynników indywidualnych na akwizycję języka drugiego/obcego: czynniki natury biologicznej, zmienne kognitywne, czynniki afektywne; strategie uczenia się i posługiwania językiem obcym ze szczególnym uwzględnieniem strategii opanowywania słownictwa; rola świadomości językowej, uczeniowej i komunikacyjnej w akwizycji języka obcego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zagadnienia akwizycji języka pierwszego oraz kolejnych w kontekście występujących podobieństw i różnic; terminologię z zakresu akwizycji języka pierwszego, drugiego/obcego; strategie uczenia się i posługiwania językiem obcym.

Umiejętności (potrafi): analizować przebieg procesu akwizycji języka oraz wpływ języka pierwszego na akwizycję języka drugiego/obcego; określić rolę różnic indywidualnych w procesach akwizycji; wymienić i stosować strategie uczenia się i posługiwania językiem obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania znaczenia wiedzy z zakresu akwizycji języków w rozwiązywaniu problemów związanych z działalnością zawodową.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.a. Historia literatury krajów niemieckojęzycznych I

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi tendencjami w literaturze niemieckojęzycznej od średniowiecza do klasyki weimarskiej, wybranymi wybitnymi przedstawicielami literatury tego okresu oraz ogólna znajomość wybranych najważniejszych utworów owego okresu.

Treści merytoryczne: omówienie wybranych autorów oraz najważniejszych kontekstów kulturowych i historycznych następujących okresów literackich: Mittelalter, Humanismus und Reformation, Barock, Rokoko und Empfindsamkeit, Aufklärung, Sturm und Drang oraz Weimarer Klassik; analiza oraz interpretacja wybranych tekstów źródłowych i literatury przedmiotu wyżej wymienionych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia kulturowe i literackie, wybranych autorów oraz wybrane fragmenty literatury niemieckojęzycznej, kontekst kulturowy oraz historyczny wybranych epok.

Umiejętności (potrafi): analizować całe bądź wybrane fragmenty utworów literatury niemieckojęzycznej biorąc pod uwagę kulturową i literacką specyfikę danego okresu, rozpoznać okres historycznoliteracki oraz formy utworów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyrażania własnych sądów i poglądów na temat wybranych fragmentów utworów literatury niemieckiego obszaru językowego, rozwijania samodzielnego myślenia i poszerzania horyzontów, odpowiedniego określenia priorytetów służących realizacji określonych zadań, nieustannego uaktualniania wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.b. Historia literatury krajów niemieckojęzycznych II

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi tendencjami w literaturze niemieckojęzycznej od romantyzmu do naturalizmu, wybranymi wybitnymi przedstawicielami literatury tego okresu oraz ogólna znajomość wybranych najważniejszych utworów owego okresu.

Treści merytoryczne: omówienie wybranych autorów oraz najważniejszych kontekstów kulturowych i historycznych następujących okresów literackich: Romantik, Biedermeier, Junges Deutschland, Realismus oraz Naturalismus, analiza oraz interpretacja wybranych tekstów źródłowych i literatury przedmiotu wyżej wymienionych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia kulturowe i literackie, wybranych autorów oraz wybrane fragmenty literatury niemieckojęzycznej, kontekst kulturowy oraz historyczny wybranych epok.

Umiejętności (potrafi): analizować całe bądź wybrane fragmenty utworów literatury niemieckojęzycznej biorąc pod uwagę kulturową i literacką specyfikę danego okresu, rozpoznać okres historycznoliteracki oraz formy utworów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyrażania własnych sądów i poglądów na temat wybranych fragmentów utworów literatury niemieckiego obszaru językowego, rozwijania samodzielnego myślenia i poszerzania horyzontów, odpowiedniego określenia priorytetów służących realizacji określonych zadań, nieustannego uaktualniania wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.c Historia literatury krajów niemieckojęzycznych III

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi tendencjami w literaturze niemieckojęzycznej od przełomu wieków (Jahrhundertwende) do literatury współczesnej, wybranymi wybitnymi przedstawicielami literatury tego okresu oraz ogólna znajomość wybranych najważniejszych utworów literackich owego okresu.

Treści merytoryczne: omówienie wybranych autorów oraz najważniejszych kontekstów kulturowych i historycznych następujących okresów literackich: Literatur der Jahrhundertwende, Expressionismus, Literatur der Zwanziger Jahre, Deutsche Literatur im Exil, Innere Emigration, Literatur der BRD und DDR, Literatur Österreichs und der Schweiz; analiza oraz interpretacja wybranych tekstów źródłowych i literatury przedmiotu wyżej wymienionych epok.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia kulturowe i literackie, wybranych autorów oraz wybrane fragmenty literatury niemieckojęzycznej, kontekst kulturowy oraz historyczny wybranych epok.

Umiejętności (potrafi): analizować całe bądź wybrane fragmenty utworów literatury niemieckojęzycznej biorąc pod uwagę kulturową i literacką specyfikę danego okresu, rozpoznać okres historycznoliteracki oraz formy utworów literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wyrażania własnych sądów i poglądów na temat wybranych fragmentów utworów literatury niemieckiego obszaru językowego, rozwijania samodzielnego myślenia i poszerzania horyzontów, odpowiedniego określenia priorytetów służących realizacji określonych zadań, nieustannego uaktualniania wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5.a. Historia Niemiec, Austrii i Szwajcarii I

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z historią krajów niemieckiego obszaru językowego.

Treści merytoryczne: w ramach zajęć omawiane będą wybrane zagadnienia dotyczące historii Niemiec oraz innych krajów niemieckojęzycznych od istnienia plemion germańskich do roku 1871.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane informacje związane z historią Niemiec i innych krajów niemieckojęzycznych.

Umiejętności (potrafi): wskazać najistotniejsze wydarzenia z historii krajów niemieckojęzycznych, dostrzec różnice w rozwoju historycznym krajów niemieckojęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania zdobyczy kulturowych innego kraju, rozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5.b. Historia Niemiec, Austrii i Szwajcarii II

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z historią krajów niemieckiego obszaru językowego.

Treści merytoryczne: w ramach zajęć omawiane będą wybrane zagadnienia dotyczące historii Niemiec oraz innych krajów niemieckojęzycznych od roku 1871 do czasów współczesnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane informacje związane z historią Niemiec i innych krajów niemieckojęzycznych.

Umiejętności (potrafi): wskazać najistotniejsze wydarzenia z historii krajów niemieckojęzycznych, dostrzec różnice w rozwoju historycznym krajów niemieckojęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania zdobyczy kulturowych innego kraju, rozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.6.a. Gramatyka opisowa języka niemieckiego I

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z terminologią z zakresu morfologii języka niemieckiego, klasyfikacją i kategoriami gramatycznymi poszczególnych części mowy.

Treści merytoryczne: Prezentacja i omówienie zagadnień gramatyki języka niemieckiego w zakresie morfologii: definicja morfemu, morfologii, klasyfikacja morfemów; charakterystyka morfologiczna, funkcje syntaktyczne i klasyfikacja: czasownika, rzeczownika, zaimka, przymiotnika, przysłówka; użycie rodzajnika w języku niemieckim; przypadki; negacja zdaniowa i wyrazowa; użycie spójników, przyimków i partykuł oraz ich charakterystyka.

Zajęcia w formie ćwiczeń i wykładów. Wybrane treści teoretyczne z wykładów omawiane będą na ćwiczeniach szerzej, bardziej szczegółowo. W celu zrozumienia treści teoretycznych wykonuje się ćwiczenia wskazujące na charakterystyczne właściwości poszczególnych części mowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię dotyczącą części mowy w języku niemieckim, ich kategorie oraz klasyfikacje.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawowymi pojęciami teoretycznymi z zakresu morfologii języka niemieckiego; zdefiniować części mowy, podać ich kategorie gramatyczne, sklasyfikować i opisać; rozpoznać części mowy w języku niemieckim; wyjaśnić różnice między poszczególnymi częściami mowy w języku niemieckim; używać podstawowej wiedzy teoretycznej z zakresu morfologii języka niemieckiego w celu rozwiązywania ćwiczeń praktycznych w zakresie morfologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu morfologii języka niemieckiego; samodzielnej pracy i pracy w grupie; angażowania się w pracę na postawionych zadaniach; dążenia do pogłębiania swojej wiedzy; przestrzegania poczynionych ustaleń; uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład i ćwiczenia.

III.6.b. Gramatyka opisowa języka niemieckiego II

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z terminologią z zakresu składni języka niemieckiego.

Treści merytoryczne: zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami opisu budowy zdania. Przedmiotem zajęć jest opis struktury zdania niemieckiego oraz relacji zachodzących pomiędzy jego poszczególnymi elementami. Omawiane są następujące aspekty: zdanie i jego funkcje, części zdania: orzeczenie, podmiot, dopełnienie, okolicznik, przydawka; zdanie proste

i złożone, zdanie złożone współrzędnie i podrzędnie, semantyczny podział zdania podrzędnego, konstrukcje bezokolicznikowe i imiesłowowe. Zajęcia w formie ćwiczeń i wykładów. Wybrane treści teoretyczne z wykładów omawiane będą na ćwiczeniach szerzej, bardziej szczegółowo. W celu zrozumienia treści teoretycznych wykonuje się ćwiczenia wskazujące na charakterystyczne właściwości i specyfikę budowy zdania w języku niemieckim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię dotyczącą składni języka niemieckiego; funkcje poszczególnych części zdania oraz zasady dotyczące budowy zdania w języku niemieckim; struktury zdań w języku niemieckim oraz relacje zachodzące pomiędzy jego poszczególnymi elementami.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawowymi pojęciami teoretycznymi z zakresu składni języka niemieckiego; zdefiniować części zdania w języku niemieckim, wymienić i rozpoznać rodzaje zdań w języku niemieckim, poszczególne elementy zdania, wyjaśnić ich funkcję w zdaniu oraz zinterpretować relacje zachodzące pomiędzy poszczególnymi elementami zdania; używać podstawowej wiedzy teoretycznej z zakresu składni języka niemieckiego w celu rozwiązywania ćwiczeń praktycznych w zakresie składni.

Kompetencje społeczne (jest gotów do):

krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu składni języka niemieckiego; samodzielnej pracy; angażowania się w pracę nad postawionymi zadaniami; dążenia do pogłębiania swojej wiedzy; przestrzegania poczynionych ustaleń; uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład i ćwiczenia.

III.7. Wstęp do językoznawstwa

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy z zakresu językoznawstwa niezbędnej do dalszego kształcenia w zakresie tej dyscypliny.

Treści merytoryczne: zapoznanie z terminologią używaną w językoznawstwie, wprowadzenie do problematyki poszczególnych działów lingwistyki takich jak m.in.: fonetyka i fonologia, morfologia, słowotwórstwo, składnia, lingwistyka tekstu, socjolingwistyka, pragmalingwistyka, semantyka, leksykografia, języki fachowe, glottodydaktyka, translatoryka; wybrane problemy metodologiczne językoznawstwa, m.in.: językoznawstwo wśród innych nauk, nauka humanistyczna czy przyrodnicza? Cechy specyficzne badań humanistycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię używaną w językoznawstwie.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią i analizować zagadnienia z poszczególnych działów językoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznego rozszerzania swojej wiedzy z zakresu nauk językoznawczych; pracy samodzielnej oraz w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 8.a. Proseminarium I

Cel kształcenia: wprowadzanie podstawowej wiedzy z zakresu umiejętności pisania pracy licencjackiej, poszukiwania i gromadzenia literatury, omówienie etapów przygotowywania projektu badawczego oraz technicznych kwestii związanych z pisaniem pracy.

Treści merytoryczne: omówienie podstawowych zasad niezbędnych do napisania pracy licencjackiej, takich jak: język pracy naukowej oraz struktura zgodnych z wymogami danej dyscypliny, przyswojenie podstawowej wiedzy o formach oraz zasadach formatowania tekstu naukowego z zakresu wybranej dyscypliny, podstawy umiejętności analizy i interpretacji tekstu z wybranej dyscypliny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu wybranej dyscypliny, sposoby syntetyzowania wiedzy, wyciągania samodzielnych wniosków, analizy oraz interpretacji tekstów zgodnych z założeniami merytorycznymi i właściwych dla danej dyscypliny.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować i wykorzystywać informacje z zakresu wybranej dyscypliny, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami Internetu, analizować i formułować problemy badawcze typowe dla danej dyscypliny, prowadzić dyskusje, prezentować własne poglądy dotyczące omawianego zakresu tematycznego, zaprezentować wyniki prowadzonych badań i je zinterpretować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy samodzielnej oraz zespołowej nad identyfikowaniem i porządkowaniem wiedzy teoretycznej oraz merytorycznej z zakresu wybranej dyscypliny, krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności, spełnienia etycznych wymagań związanych z pracą badawczą i pisaniem pracy proseminaryjnej z zakresu wybranej dyscypliny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 8.b. Proseminarium II

Cel kształcenia: wprowadzanie podstawowej wiedzy z zakresu umiejętności pisania pracy licencjackiej, poszukiwania i gromadzenia literatury, omówienie etapów przygotowywania projektu badawczego oraz technicznych kwestii związanych z pisaniem pracy.

Treści merytoryczne: omówienie podstawowych zasad niezbędnych do napisania pracy licencjackiej, takich jak: język pracy naukowej oraz struktura zgodnych z wymogami danej dyscypliny, przyswojenie podstawowej wiedzy o formach oraz zasadach formatowania tekstu naukowego z zakresu wybranej dyscypliny, podstawy umiejętności analizy i interpretacji tekstu z wybranej dyscypliny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu wybranej dyscypliny, sposoby syntetyzowania wiedzy, wyciągania samodzielnych wniosków, analizy oraz interpretacji tekstów zgodnych z założeniami merytorycznymi i właściwych dla danej dyscypliny.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować i wykorzystywać informacje z zakresu wybranej dyscypliny, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami internetu, analizować i formułować problemy badawcze typowe dla danej dyscypliny, prowadzić dyskusje, prezentować własne poglądy dotyczące omawianego zakresu tematycznego, zaprezentować wyniki prowadzonych badań i je zinterpretować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy samodzielnej oraz zespołowej nad identyfikowaniem i porządkowaniem wiedzy teoretycznej oraz merytorycznej z zakresu wybranej dyscypliny, krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności, spełnienia etycznych wymagań związanych z pracą badawczą i pisaniem pracy proseminaryjnej z zakresu wybranej dyscypliny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.9. Wybrane zagadnienia kulturoznawcze

Cel kształcenia: dostarczenie studentowi najistotniejszych wiadomości z zakresu uwarunkowań społeczno-historycznych w krajach niemieckojęzycznych wpływających na tworzenie się istotnych nurtów kulturowych oraz ich oddziaływanie na aktywność człowieka w danej epoce w tychże krajach.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia związane z szeroko pojmowaną kulturą krajów niemieckiego obszaru językowego. Problematyka dotyczy uwarunkowań kulturowych, historii, architektury, malarstwa, rzeźby oraz muzyki w krajach niemieckiego obszaru językowego na przestrzeni dziejów. W ramach zajęć omówione zostaną zagadnienia takie jak: uwarunkowania społeczno-historyczne różnych epok oraz ich wpływ na rozwój niemieckiej kultury, najważniejsi przedstawiciele kultury niemieckiej oraz ich twórczość, pojęcia i definicje kultury, reformacja i jej wpływ na kulturę, uwarunkowania społeczno-historyczne w epoce baroku i ich wpływ na rozwój niemieckiej kultury, najwybitniejsze teksty kultury epoki klasycyzmu, wybrane elementy kultury krajów niemieckojęzycznych w XIX i XX wieku, pojęcie „Heimat” w kulturze niemieckiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane treści z zakresu dziejów kultury niemieckiej w kontekście przemian historyczno-społecznych.

Umiejętności (potrafi): przyporządkować określone wydarzenia historyczne danej epoce, dostrzec główne zjawiska i procesy kulturowe, wyszukiwać, selekcjonować, analizować i oceniać materiały dotyczące przedmiotu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): oceny zdobyczy kulturowych innego kraju, zrozumienia potrzeby ciągłego dokształcania się.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.10.a. Wybrane zagadnienia literatury I

Cel kształcenia: zapoznanie z technikami analizy i interpretacji tekstu, z tematyką i problematyką wybranych utworów literackich; pogłębianie wiedzy w zakresie literaturoznawstwa oraz przygotowanie do napisania pracy semestralnej; usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy z zakresu literatury niemieckojęzycznej; wykształcenie umiejętności naukowej analizy niemieckojęzycznego tekstu literackiego i wpisania go w kontekst społeczny, historyczny i kulturowy; rozwijanie kompetencji krytycznego czytania tekstów literackich.

Treści merytoryczne: Ćwiczenia mają charakter dyskursywno-problemowy. Na podstawie wybranych tematów lub motywów literackich omawiane są utwory literackie niemieckiego obszaru językowego w perspektywie diachronicznej z zastosowaniem różnych metod literaturoznawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice gatunkowe, problematykę i wielowarstwowość utworów literackich; różne metody i sposoby ich interpretacji.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przeprowadzić kwerendę biblioteczną w celu wyboru i sprecyzowania tematu pracy semestralnej; pracować interdyscyplinarnie; łączyć wiedzę z zakresu wiedzy o literaturze (rodzaje i gatunki literackie), historii literatury i metodologii badań literackich; wyrażać własną opinię w zakresie omawianych utworów literackich w oparciu o zdobytą wiedzę; pracować w grupie oraz indywidualnie; w wyniku dyskusji w zespole wyrabiać własne stanowisko w omawianej kwestii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmierzenia się z trudnymi tematami, często tabuizowanymi w przestrzeni publicznej; rozpoznania świata literatury jako wiedzy o złożoności świata i wielokulturowości.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.10.b. Wybrane zagadnienia literatury II

Cel kształcenia: zapoznanie z technikami analizy i interpretacji tekstu, z tematyką i problematyką wybranych utworów literackich; pogłębianie wiedzy w zakresie literaturoznawstwa oraz przygotowanie do napisania pracy semestralnej; usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy z zakresu literatury niemieckojęzycznej; wykształcenie umiejętności naukowej analizy niemieckojęzycznego tekstu literackiego i wpisania go w kontekst społeczny, historyczny i kulturowy; rozwijanie kompetencji krytycznego czytania tekstów literackich.

Treści merytoryczne: Ćwiczenia mają charakter dyskursywno-problemowy. Na podstawie wybranych tematów lub motywów literackich omawiane są utwory literackie niemieckiego obszaru językowego w perspektywie diachronicznej z zastosowaniem różnych metod literaturoznawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice gatunkowe, problematykę i wielowarstwowość utworów literackich; różne metody i sposoby ich interpretacji.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przeprowadzić kwerendę biblioteczną w celu wyboru i sprecyzowania tematu pracy semestralnej; pracować interdyscyplinarnie; łączyć wiedzę z zakresu wiedzy o literaturze (rodzaje i gatunki literackie), historii literatury i metodologii badań literackich; wyrażać własną opinię w zakresie omawianych utworów literackich w oparciu o zdobytą wiedzę; pracować w grupie oraz indywidualnie; w wyniku dyskusji w zespole wyrabiać własne stanowisko w omawianej kwestii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmierzenia się z trudnymi tematami, często tabuizowanymi w przestrzeni publicznej; rozpoznania świata literatury jako wiedzy o złożoności świata i wielokulturowości.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.10.c. Wybrane zagadnienia literatury III

Cel kształcenia: zapoznanie z technikami analizy i interpretacji tekstu, z tematyką i problematyką wybranych utworów literackich; pogłębianie wiedzy w zakresie literaturoznawstwa oraz przygotowanie do napisania pracy semestralnej; usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy z zakresu literatury niemieckojęzycznej; wykształcenie umiejętności naukowej analizy niemieckojęzycznego tekstu literackiego i wpisania go w kontekst społeczny, historyczny i kulturowy; rozwijanie kompetencji krytycznego czytania tekstów literackich.

Treści merytoryczne: Ćwiczenia mają charakter dyskursywno-problemowy. Na podstawie wybranych tematów lub motywów literackich omawiane są utwory literackie niemieckiego obszaru językowego w perspektywie diachronicznej z zastosowaniem różnych metod literaturoznawczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice gatunkowe, problematykę i wielowarstwowość utworów literackich; różne metody i sposoby ich interpretacji.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przeprowadzić kwerendę biblioteczną w celu wyboru i sprecyzowania tematu pracy semestralnej; pracować interdyscyplinarnie; łączyć wiedzę z zakresu wiedzy o literaturze (rodzaje i gatunki literackie), historii literatury i metodologii badań literackich; wyrażać własną opinię w zakresie omawianych utworów literackich w oparciu o zdobytą wiedzę; pracować w grupie oraz indywidualnie; w wyniku dyskusji w zespole wyrabiać własne stanowisko w omawianej kwestii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zmierzenia się z trudnymi tematami, często tabuizowanymi w przestrzeni publicznej, rozpoznania świata literatury jako wiedzy o złożoności świata i wielokulturowości.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.11. Wybrane zagadnienia językoznawcze

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z wybranymi kierunkami badań językoznawczych, wybranymi teoriami i szkołami badawczymi, podstawową terminologią obowiązującą w omawianym zakresie tematycznym.

Treści merytoryczne: prowadzący przedstawia treści do wyboru z zakresu językoznawstwa: wybrane współczesne kierunki i nurty badań językoznawczych, np. wprowadzenie do słowotwórstwa języka niemieckiego, wprowadzenie do onomastyki, wprowadzenie do leksykologii; omówienie wybranego kierunku badań językoznawczych; wprowadzenie podstawowej terminologii obowiązującej w omawianym zakresie tematycznym dotyczącym struktury i funkcjonowania współczesnego języka niemieckiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe teorie oraz podstawową terminologię lingwistyczną obowiązującą w omawianym zakresie tematycznym dotyczącym struktury, funkcjonowania i rozwoju współczesnego języka niemieckiego; złożoność problemów związanych z funkcjonowaniem języka jako środka komunikacji; wybrane elementy struktury języka niemieckiego, zasady ich rozpoznawania i identyfikowania.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i wyjaśnić procesy rządzące językiem w zakresie omawianego kierunku badań językoznawczych; samodzielnie wyszukiwać podstawowe informacje z zakresu omawianego działu językoznawstwa z wykorzystaniem różnych źródeł; użyć podstawowej wiedzy teoretycznej z omawianego zakresu w celu samodzielnego przygotowania prezentacji multimedialnej na zaliczenie przedmiotu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z omawianego zakresu tematycznego; do samodzielnej pracy, zaangażowania się w pracę, realizację postawionych zadań, dążenia do pogłębiania wiedzy, przestrzegania poczynionych ustaleń, uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.12. Związki interkulturowe w literaturze

Cel kształcenia: Celem przedmiotu jest pogłębienie wiedzy o związkach interkulturowych w literaturze niemieckiej w perspektywie historyczno-literackiej za pomocą metody porównawczej poszczególnych tekstów; zapoznanie studentów z fenomenem interkulturowości, dorobkiem pisarzy pochodzących z innych kultur niż niemiecka, w związku z tym zaprezentowanie nietypowych konstelacji interkulturowych, takich jak niemiecko-polska, niemiecko-turecka, niemiecko-rosyjska i in.; zwrócenie uwagi na transfer kulturowy wewnątrz literatury niemieckiego obszaru językowego, recepcję obcych kultur i problematykę osvajania obcości (obcego dziedzictwa, np. żydowskiego).

Treści merytoryczne: Zapoznanie się z teorią literatury interkulturowej niemieckiego obszaru językowego, analiza i interpretacja wybranych utworów autorów reprezentujących ten nurt (literatura niemiecko-polska: Artur Becker, Dariusz Muszer, Radek Knapp i in., literatura niemiecko-turecka: Feridun Zaimoglu, Emine Sevgi Özdamar i in., ponadto niemieckojęzyczna twórczość autorów pochodzących z krajów byłej Jugosławii, byłego Związku Radzieckiego, Syrii, Mongolii i in.). Problematyka interkulturowości jest ściśle związana z transferem kulturowym oraz recepcją literatur obcych i własnej: w takiej konstelacji funkcjonuje niemiecka literatura żydowska.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zna zasady funkcjonowania wielokulturowości, metodę porównawczą i sposoby analizy i interpretacji utworów literackich, w których są zawarte wątki i motywy interkulturowe, zagadnienia recepcji i transferu kulturowego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielną kwerendę celem wygłoszenia referatu i napisania samodzielnej pracy semestralnej na wybrany temat z zakresu związków interkulturowych; zabierać głos w dyskusji na temat omawianych na zajęciach zagadnień, wyrażać własne poglądy oparte na wiedzy i metodologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozpoznania wątków interkulturowych w literaturze niemieckiego obszaru językowego oraz wyrobienia własnego zdania na ten temat; pielęgnowanie kontaktów interkulturowych poprzez organizację i aktywne uczestnictwo w polsko-niemieckich i in. wielokulturowych wydarzeniach kulturalnych w dziedzinie literatury, kultury, nauki, turystyki i in.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.13. Historia języka niemieckiego

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z etapami rozwoju języka niemieckiego, tj. kulturowymi, politycznymi, społecznymi i religijnymi aspektami tego rozwoju; dostarczenie podstawowych wiadomości z zakresu historii języka niemieckiego.

Treści merytoryczne: omówienie kolejnych etapów rozwoju języka niemieckiego, tj. procesu powstawania i rozwoju języka niemieckiego od jego indoeuropejskich początków aż po współczesny język niemiecki; przedstawienie i omówienie cech języka charakterystycznych dla danej epoki jego rozwoju; zwrócenie uwagi na zmiany językowe na płaszczyźnie fonetycznej/grafemicznej, morfologicznej, składniowej i leksykalnej na przestrzeni wieków. W opis poszczególnych etapów rozwoju języka niemieckiego wpisana jest krótka prezentacja tła historyczno-społecznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): proces powstawania i rozwoju języka niemieckiego od czasów najdawniejszych po współczesność oraz podstawowe terminy z zakresu językoznawstwa służące do opisu procesu powstawania i rozwoju języka niemieckiego.

Umiejętności (potrafi): zilustrować zmiany zachodzące w języku niemieckim w oparciu o zdobytą wiedzę; zanalizować wpływ czynników językowych i pozajęzykowych na proces становienia się języka niemieckiego; scharakteryzować wpływ wydarzeń historycznych i społecznych na rozwój języka niemieckiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu historii języka niemieckiego; samodzielnego dążenia do pogłębiania wiedzy i umiejętności; przestrzegania poczynionych ustaleń; uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.14. Wprowadzenie do frazeologii

Cel kształcenia: poznanie różnych rodzajów związków frazeologicznych występujących w języku niemieckim oraz uświadomienie podobieństw i różnic między tymi związkami i ich klasyfikacją w języku niemieckim i polskim; zbudowanie świadomości leksykalnej studentów, w tym świadomości frazeologicznej, poszerzanie zasobów leksykalnych o stałe związki wyrazowe, poznanie papierowej i elektronicznej leksykografii języka polskiego i niemieckiego poświęconej frazeologii.

Treści merytoryczne: Zajęcia obejmują następujące treści: cechy frazeologizmów (stałość, idiomatyczność, wielocłonowość), klasyfikacja i rodzaje frazeologizmów (idiomy, kolokacje, wyrażenia komparatywne, frazeologizmy somatyczne, zoonimiczne, biblijne, kulinaryzmy itp.), analiza porównawcza występowania frazeologizmów polskich i niemieckich w różnych rodzajach tekstów (w języku sportu, reklamy i języku naukowym) oraz ich rola i ich użycia w różnych rejestrach językowych i w przestrzeni miejskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne typy związków frazeologicznych (i ich różne klasyfikacje), charakterystyczne cechy poszczególnych rodzajów związków frazeologicznych, kulturowe różnice w znaczeniu i użyciu frazeologizmów w różnych rodzajach rejestrów językowych, znaczenie wybranej grupy frazeologizmów.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać typ związku frazeologicznego w różnych rodzajach tekstów, nazwać ich rodzaj i podać znaczenie; wskazać na różnice między podobnymi związkami frazeologicznymi w języku polskim i niemieckim; podać poprawką formę danego związku frazeologicznego i wskazać przykłady błędnie użytych frazeologizmów, podać przykłady danego typu związku frazeologicznego w języku polskim i niemieckim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego budowania kompetencji leksykalnej w tym do poszerzania znajomości związków frazeologicznych w języku polskim i niemieckim.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III. 15.a. Wykład monograficzny I

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy i umiejętności w zakresie zaproponowanej tematyki, związanej z prowadzonymi w jednostce badaniami językoznawczymi lub literaturoznawczymi; wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu; rozwinięcie zainteresowań studentów wybraną dyscypliną, pokazanie studentom celowości monograficznego ujęcia problemu i pogłębienie ich wiedzy.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie pewnego zagadnienia z wybranej dyscypliny: z literaturoznawstwa lub językoznawstwa; na pierwszych zajęciach prowadzący przedstawia tematykę wykładu i literaturę przedmiotu i podmiotu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z zakresu omawianej tematyki.

Umiejętności (potrafi): integrować zdobytą wiedzę; samodzielnie poszerzać wiedzę i na tej podstawie planować własną pracę i wydawać sądy; posługiwać się nowoczesnymi technologiami i wykorzystywać je we własnej pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy; ciągłego rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.15.b. Wykład monograficzny II

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy i umiejętności w zakresie zaproponowanej tematyki, związanej z prowadzonymi w jednostce badaniami językoznawczymi lub literaturoznawczymi; wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu; rozwinięcie zainteresowań studentów wybraną dyscypliną, pokazanie studentom celowości monograficznego ujęcia problemu i pogłębienie ich wiedzy.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie pewnego zagadnienia z wybranej dyscypliny: z literaturoznawstwa lub językoznawstwa; na pierwszych zajęciach prowadzący przedstawia tematykę wykładu i literaturę przedmiotu i podmiotu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z zakresu omawianej tematyki.

Umiejętności (potrafi): integrować zdobytą wiedzę; samodzielnie poszerzać wiedzę i na tej podstawie planować własną pracę i wydawać sądy; posługiwać się nowoczesnymi technologiami i wykorzystywać je we własnej pracy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy; ciągłego rozwoju.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.16.a. Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne przygotowanie pracy licencjackiej w wybranej dyscyplinie. Napisanie części pracy licencjackiej.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z zasadami pisania prac dyplomowych zgodnych z wymogami danej dyscypliny. Pogłębienie i poszerzenie wiedzy merytorycznej z zakresu wybranej dyscypliny. Metodologia prowadzenia samodzielnej analizy zgodna z wybraną dyscypliną. Zasady gromadzenia i opracowywania materiałów źródłowych typowych dla danego zakresu badań. Wyrobienie umiejętności analizy i interpretacji literatury przedmiotu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię i metodologię wybranej dyscypliny; sposoby analizy i interpretacji tekstów kultury właściwe dla danej dyscypliny; pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie wyszukiwać informacje bibliograficzne w trakcie kwerendy bibliotecznej, krytycznie posługiwać się zasobami Internetu, wykorzystywać bazy danych; formułować i analizować problemy badawcze, dobierać właściwe metody i narzędzia badawcze; prowadzić dyskusję podpartą merytorycznymi argumentami dotyczącą prowadzonych badań; pracować zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego w trakcie pisania pracy licencjackiej; zaprezentować wyniki prowadzonych badań i je zinterpretować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznego doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; spełnienia etycznych wymagań związanych z pracą badawczą i pisaniem pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.16.b. Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranej dyscypliny i jej metodologii badań w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą i samodzielne przygotowanie pracy licencjackiej w wybranej dyscyplinie. Napisanie i ewaluacja całości pracy licencjackiej.

Treści merytoryczne: pogłębienie i poszerzenie wiedzy merytorycznej z zakresu wybranej dyscypliny. Metodologia prowadzenia samodzielnej analizy zgodna z wybraną dyscypliną. Opracowywanie materiałów źródłowych typowych dla danego zakresu badań. Wyrobienie umiejętności analizy i interpretacji literatury przedmiotu. Samodzielne formułowanie wniosków na podstawie wyników przeprowadzonej analizy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię i metodologię wybranej dyscypliny; sposoby analizy i interpretacji tekstów kultury właściwe dla danej dyscypliny; podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie wyszukiwać informacje bibliograficzne w trakcie kwerendy bibliotecznej, krytycznie posługiwać się zasobami Internetu, wykorzystywać bazy danych; formułować i analizować problemy badawcze, dobierać właściwe metody i narzędzia badawcze; opracowywać i przedstawiać wyniki badań; prowadzić dyskusję podpartą merytorycznymi argumentami dotyczącą prowadzonych badań; pracować zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego w trakcie pisania pracy licencjackiej; zaprezentować wyniki prowadzonych badań i je zinterpretować

Kompetencje społeczne (jest gotów do): systematycznego doskonalenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności; spełnienia etycznych wymagań związanych z pracą badawczą i pisaniem pracy.

samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z pisaniem pracy dyplomowej po konsultacjach z opiekunem pracy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 17. Wiedza o społeczeństwie krajów niemieckojęzycznych

Cel kształcenia: przybliżenie wiadomości z zakresu problematyki związanej ze społeczeństwem i z życiem społecznym krajów niemieckiego obszaru językowego.

Treści merytoryczne: tematyka zajęć dotyczy zagadnień związanych z problematyką społeczeństwa i życia społecznego krajów niemieckiego obszaru językowego. Problematyka zajęć podlega stałej aktualizacji o najnowsze wydarzenia w krajach niemieckojęzycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane treści z zakresu życia społecznego w krajach niemieckiego obszaru językowego.

Umiejętności (potrafi): korzystając z różnych źródeł wyszukiwać informacje z zakresu życia społecznego w krajach niemieckiego obszaru językowego; dyskutować na temat omawianych zagadnień; pracując samodzielnie lub w grupie przygotować i przedstawić prezentację na temat wybranego aspektu życia społecznego w krajach niemieckojęzycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego doskonalenia swoich kompetencji; wykształcenia tolerancji dla odmienności innych krajów i kultur.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.18. Gramatyka kontrastywna

Cel kształcenia: Zdobycie wiedzy i rozwinięcie umiejętności w zakresie analizy kontrastywnej podsystemów języka polskiego i niemieckiego, ze szczególnym uwzględnieniem struktur podatnych na interferencję. Zapoznanie z podstawową terminologią i metodologią badań kontrastywnych.

Treści merytoryczne: Przedmiot gramatyki kontrastywnej i jej cele badawcze. Historia i stan badań w zakresie polsko-niemieckiej gramatyki kontrastywnej. Metody badań kontrastywnych.

Interferencja językowa. Kontrasty morfologiczne, składniowe i leksykalne w języku polskim i niemieckim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu podsystemów języka polskiego i niemieckiego; podstawowe zagadnienia z zakresu metodologii badań kontrastywnych; kompleksowość języka niemieckiego i języka polskiego, z uwzględnieniem przemian w nich zachodzących; wybrane zagadnienia językowe w ujęciu kontrastywnym.

Umiejętności (potrafi): wyszukać, nazwać i porównać określone kategorie gramatyczne w tekstach polsko- i niemieckojęzycznych; dokonać kontrastywnej analizy morfologicznej i/lub składniowej tekstów w języku polskim i niemieckim; poszerzać wiedzę z zakresu gramatyki kontrastywnej, wykorzystując technologie informacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy z zakresu gramatyki kontrastywnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.19. Kultura języka polskiego

Cel kształcenia: przedmiot służy zapoznaniu studentów z podstawami teoretycznymi językoznawstwa normatywnego oraz kształtowaniu umiejętności właściwego pod względem normy językowej oraz etycznej posługiwania się słowem. Cele kształcenia wynikają wobec tego z szerszego rozumienia kultury języka, które zakłada łączenie wiedzy z zakresu poprawności językowej z wiedzą dotyczącą moralności komunikacyjnej.

Treści merytoryczne: studenci zapoznawani są z najważniejszymi tendencjami rozwojowymi współczesnej polszczyzny (głównie w zakresie fleksji, składni i leksyki), mechanizmami powstawania błędów językowych, podstawowymi terminami językoznawstwa normatywnego, poznają treść najważniejszych publikacji kodyfikujących normę językową oraz dowiadują się o organizacjach zajmujących się instytucjonalnie polityką językową. Studenci poznają również niebezpieczeństwa zagrażające polszczyźnie w dobie globalizacji. W perspektywie wiedzy

z zakresu etyki słowa studenci rozpoznają i nazywają wartości moralne, które mogą się realizować w komunikacji, zastanawiają się z prowadzącym zajęcia nad doborem właściwej koncepcji etycznej, która może stanowić fundament do opracowania „kodeksu” posługiwania się słowem w perspektywie moralności (i próbują takie postulaty formułować), analizują różne nadużycia słowa redukujące ludzką podmiotowość, ale także przypadki posługiwania się językiem respektującego zasadę inkluzji, podmiotowości człowieka, jego wolności oraz wielowymiarowości jego natury.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): zasady poprawności językowej w zakresie fleksji, składni i leksyki oraz posługuje się polszczyzną zgodnie z tymi zasadami; specyfikę relacji, jaka łączy wiedzę o poprawności językowej z wiedzą o moralności komunikacyjnej.

Umiejętności (potrafi): wskazywać na błędy językowe i omawiać je w relacji do skodyfikowanej normy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): posługiwania się językiem ze świadomością, że jest on środkiem budowania relacji z drugim człowiekiem i waloryzowania działań mownych w relacji do akceptowanych w polskiej wspólnocie komunikacyjnej wartości moralnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.20. Wstęp do teorii przekładu

Cel kształcenia: celem kształcenia jest zapoznanie studentów z podstawowymi teoriami przekładu pisemnego oraz ustnego, omówienie zasadniczych pojęć z zakresu translatoryki, wyjaśnienie tego, czym jest warsztat tłumacza i omówienie narzędzi jego pracy, nakreślenie problemów, z jakimi tłumacz może mieć do czynienia w procesie przekładu różnego typu

tekstów. Oznacza to zdobywanie i doskonalenie umiejętności: receptywnych i interpretacyjnych, oceniania przykładowego tekstu w języku docelowym pod względem adekwatności treściowej i pragmatycznej, poprawności gramatycznej, terminologicznej itp., a także wykształcenie u studentów zdolności wycucia specyfiki i subtelności języka wyjściowego i docelowego.

Treści merytoryczne: przedmiot obejmuje terminologię z zakresu wiedzy o przekładzie, a także z zakresu technik tłumaczenia pisemnego oraz ustnego. Wyjaśniony będzie złożony charakter pracy tłumacza, przeanalizowane zostaną jego najbardziej kluczowe kompetencje. Ponadto omawiana będzie relacja STYL – PRZEKŁAD a także pojęcia intertekstualności, kontekstu, ekwiwalencji, egzotyżacji oraz interpretacji w procesie przekładu. Szczególna uwaga skierowana będzie na problematykę nieprzekładalności. Zostaną przeprowadzone również ćwiczenia z zakresu krytyki przekładu, w ramach których podjęta będzie analiza tych wszystkich problemów, które zakładała analiza teoretyczna. Oznacza to, że w ramach zajęć studenci zdobywają nie tylko wiedzę lecz również doskonałą sprawności językowe i tłumaczeniowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne pojęcia i zasady właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych reprezentujących naukę o przekładzie pisemnym i ustnym (m.in. zna i rozumie pojęcia z obszaru krytyki przekładu oraz powiązania przekładoznawstwa z językoznawstwem i literaturoznawstwem).

Umiejętności (potrafi): potrafi (w oparciu o zdobytą wiedzę teoretyczną) identyfikować i analizować różnorodne problemy translatoryczne – m.in. w procesie krytyki przekładu – oraz podejmować próby ich rozwiązania; wyszukiwać i analizować wiedzę niezbędną dotyczącą terminologii związanej z przekładem pisemnym i ustnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania swoich kompetencji związanych z tłumaczeniem różnorodnych tekstów, aby zapewnić jak najlepszą jakość wykonania zamierzonych zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.21. Tłumaczenie pisemne

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami na temat warsztatu pracy tłumacza, z wariantowością technik tłumaczenia, zależnych od materii przekładu, wdrożenie do pracy ze słownikami różnego typu oraz innymi narzędziami tłumacza (np. wyszukiwarka google), wprowadzenie w pracę nad tłumaczeniami prostych tekstów fachowych, zapoznanie z podstawowym fachowym słownictwem i wyrażeniami związanymi z omawianym zakresem tematycznym; uświadomienie studentom potrzeby systematycznego budowania własnego warsztatu pracy, w którym ważną rolę odgrywają umiejętności poszukiwania informacji i wielokrotnego sprawdzania efektu czynności translatorskich.

Treści merytoryczne: wprowadzenie leksyki charakterystycznej dla danego rodzaju tłumaczeń pisemnych; wskazanie konieczności posługiwania się w pracy tłumacza słownikami różnego typu; tłumaczenie pisemne prostych tekstów z zakresu języka kulinarnego oraz języka urzędowego w zakresie umów (np. umowa kupna-sprzedaży, umowa o pracę) z języka polskiego na język niemiecki oraz z języka niemieckiego na język polski; omówienie problemów, z którymi tłumacz w praktyce translatorskiej boryka się najczęściej: analiza błędów tłumaczeń przedstawianych przez studentów ze szczególnym uwzględnieniem interferencji, kalek językowych oraz faux amis. Z pomocą prowadzącego studenci zastanawiają się nad sposobami tłumaczenia takich faktów językowych, do jakich należą np. idiomy, neologizmy, nazwy własne, elementy obce w kulturze języka docelowego, etc. Tłumaczone teksty stanowią punkt wyjścia do dyskusji o wierności/niewierności przekładu,

granicach przekładalności, rodzajach ekwiwalencji oraz o zakresie kompetencji i odpowiedzialności tłumacza.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): podstawowe słownictwo, wyrażenia i zwroty, skróty oraz struktury gramatyczne związane z zakresem tematycznym tłumaczonych tekstów; podstawowe zasady tłumaczenia tekstów właściwe poszczególnym rodzajom przekładu pisemnego; podstawowe problemy, z jakimi może się spotkać tłumacz podczas swojej działalności z uwzględnieniem problematyki związanej z tłumaczeniem tekstów specjalistycznych.

Umiejętności (potrafi): znajdować ekwiwalenty jednostek leksykalnych w języku docelowym, identyfikować i analizować proste problemy translatoryczne, które niesie ze sobą dany tekst, dobrać strategie i techniki pozwalające na ich rozwiązanie, uwzględniając przeznaczenie tekstu oraz jego funkcję; wykorzystywać narzędzia tłumacza tradycyjne i internetowe, wyszukiwać, analizować, przetwarzać i wykorzystywać informacje niezbędne w procesie analizy, interpretacji i przekładu prostych tekstów pisemnych; po dokonanej analizie rozpoznać, z jakiej dziedziny fachowej pochodzi prosty tekst do tłumaczenia i zastosować odpowiednie słownictwo do tłumaczenia tekstu oraz strategie przekładu; dostrzec konieczność sprawdzania przez tłumacza gramatycznej, leksykalnej

i stylistycznej poprawności wykonywanych tłumaczeń; zorganizować swój warsztat pracy i proces pracy, pracować i współdziałać w zespole, przejmować w nim różne role; uczestniczyć w zespołowej realizacji zadań tłumaczeniowych w sposób zapewniający optymalną jakość oraz spójność tekstu będącego efektem tłumaczenia; zastosować zdobytą elementarną wiedzę celem realizacji przydzielonego zadania tłumaczeniowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego dążenia do pogłębiania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności tłumaczeniowych; samodzielnej pracy/ pracy w grupie; przyjmowania uwag i rad prowadzącego zajęcia podczas realizacji zadań tłumaczeniowych; angażowania się w pracę nad postawionymi zadaniami; dostosowywania się do wymagań stawianych przez rynek pracy; przestrzegania zasad, norm i poczynionych ustaleń w przyszłej pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.22. Tłumaczenie ustne

Cel kształcenia: zapoznanie studentów ze specyfiką i typami przekładu ustnego, rozwijanie umiejętności wykonywania różnych rodzajów tłumaczeń ustnych i przybliżenie technik doskonalenia tych umiejętności.

Treści merytoryczne: podczas zajęć ćwiczone będą praktyczne umiejętności związane z tłumaczeniem ustnym. Dokonana zostanie różnorodna analiza technik werbalnych, które zwykle stosuje się podczas tłumaczenia symultanicznego i konsekwentnego. Przybliżone zostaną propozycje warsztatowe dla tłumaczy oraz wskazówki dotyczące pracy własnej. W trakcie ćwiczeń rozwijane będą niezbędne umiejętności, techniki i strategie tłumaczeniowe, m.in. pamięć krótkotrwała, umiejętność sporządzania notatek podczas tłumaczenia konsekwentnego, zdolność do ustnego prezentowania informacji, stosowania odpowiednich utartych struktur językowych, umiejętność koncentracji, a także umiejętność odpowiednio szybkiej reakcji językowej. Zajęcia polegają na wykonywaniu tłumaczeń ustnych – także w oparciu o materiały audio. Tematyka zajęć obejmuje również wiedzę dotyczącą oprzyrządowania pracy tłumacza, korzystania z zasobów cyfrowych, tzw. biblioteczki tłumacza oraz problematyki teoretycznej: (1) nieprzystawalność systemów językowych, (2) leksyka bezekwiwalentowa, (3) przekład konotacji kulturowych, (4) przekład wyrażen nacechowanych

emocjonalnie,
i pragmatycznie, (5) etyczne aspekty zawodu tłumacza.

kulturowo

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyficzne zasady tłumaczenia komunikatów ustnych, w tym różne rejestry oraz formy językowo-protokolarne niezbędne w wykonywaniu tłumaczeń ustnych oraz metody językowego przetwarzania różnych komunikatów ustnych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się odpowiednimi technikami w celu dokonania wiernego i spójnego z daną normą językową tłumaczenia ustnego, w tym identyfikować i analizować – zgodnie z wiedzą o języku wyjściowym i docelowym – problemy tłumaczeniowe, które niesie ze sobą dany komunikat ustny oraz posłużyć się właściwymi metodami pozwalającymi na ich rozwiązanie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rzetelnego wykonywania zadań tłumaczeniowych ze szczególnym uwzględnieniem etycznej odpowiedzialności za wykonaną pracę translatorską.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.23. Warsztaty translatorskie – turystyka

Cel kształcenia: Celem przedmiotu jest nabycie umiejętności praktycznej i rozwijanie kompetencji w zakresie tłumaczenia pisemnego i ustnego tekstów z obszaru tematycznego „turystyka”.

Treści merytoryczne: Studenci nabywają i rozwijają kompetencje twarde i miękkie w zakresie przekładu (pisemnego i ustnego) często spotykanych tekstów z zakresu turystyki w parze językowej PL-DE w oparciu o odpowiednio spreparowane oryginalne teksty o niewielkim stopniu trudności, jak proste, reklamowe teksty turystyczne (ulotki, teksty na stronach www, np. reklamy hoteli), oferty turystyczne i in.. Istotnym punktem jest poznanie wynikającej z różnic kulturowych specyfiki formułowania i redagowania takich tekstów w obu językach. W ramach ćwiczenia studenci przygotowują i wykonują tłumaczenie ustne przewodnika oprowadzającego gości po mieście (zajęcia poza uniwersytetem), a także ćwiczą tłumaczenie ustne w symulowanych sytuacjach komunikacyjnych (np. rozmowy w hotelu, biurze podróży itp.).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię, leksykę i struktury gramatyczne oraz składnię charakterystyczną dla tekstów pisanych i mówionych z zakresu turystyki.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną terminologię oraz wiedzę o tekstach z zakresu turystyki do samodzielnego tworzenia takich tekstów w języku polskim i niemieckim oraz do sporządzania lokalizowanego przekładu w parze językowej PL-DE; określić typ i cele tekstu wyjściowego i dostosować do nich strategię przekładu biorąc przy tym uwagę charakterystykę odbiorcy i uwarunkowania kulturowe obszaru języka docelowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania wiedzy teoretycznej i praktycznych umiejętności w celu profesjonalnego i lokalizowanego tłumaczenia tekstów z zakresu turystyki stosując się do kodeksu etycznego zawodu tłumacza.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.24. Warsztaty translatorskie – język medyczny

Cel kształcenia: wprowadzenie w pracę nad tłumaczeniami prostych tekstów z zakresu medycyny, zapoznanie z podstawowym fachowym słownictwem i wyrażeniami związanymi z omawianym zakresem tematycznym; rozwijanie w studentach potrzeby systematycznego budowania własnego warsztatu pracy, w którym ważną rolę odgrywają umiejętności poszukiwania informacji i wielokrotnego sprawdzania efektu czynności translatorskich.

Treści merytoryczne: wprowadzenie leksyki charakterystycznej dla tłumaczeń pisemnych z zakresu medycyny; rozwijanie kompetencji w zakresie posługiwania się w pracy tłumacza słownikami różnego typu; tłumaczenie pisemne prostych tekstów z zakresu języka medycznego z języka polskiego na język niemiecki oraz z języka niemieckiego na język

polski (np. ulotek leków, zaświadczeń lekarskich, rachunków ze szpitala); omówienie problemów, z którymi tłumacz w praktyce translatorskiej boryka się najczęściej: analiza błędów tłumaczeń przedstawianych przez studentów ze szczególnym uwzględnieniem interferencji, kalek językowych oraz faux amis. Z pomocą prowadzącego studenci zastanawiają się nad sposobami tłumaczenia takich faktów językowych, do jakich należą np. idiomy, neologizmy, nazwy własne, elementy obce w kulturze języka docelowego, etc. Tłumaczone teksty stanowią punkt wyjścia do dyskusji o wierności/niewierności przekładu, granicach przekładalności, rodzajach ekwiwalencji oraz o zakresie kompetencji i odpowiedzialności tłumacza.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): podstawowe słownictwo, wyrażenia i zwroty, skróty oraz struktury gramatyczne związane z zakresem tematycznym tłumaczonych tekstów; podstawowe zasady tłumaczenia tekstów medycznych; podstawowe problemy, z jakimi może się spotkać tłumacz podczas przekładu tekstów z zakresu medycyny.

Umiejętności (potrafi): znajdować ekwiwalenty jednostek leksykalnych w języku docelowym, identyfikować i analizować proste problemy translatoryczne, które niesie ze sobą dany tekst, dobrać strategie i techniki pozwalające na ich rozwiązanie, uwzględniając przeznaczenie tekstu oraz jego funkcję; wykorzystywać narzędzia tłumacza tradycyjne i internetowe, wyszukiwać, analizować, przetwarzać i wykorzystywać informacje niezbędne w procesie analizy, interpretacji i przekładu prostych tekstów pisemnych; po dokonanej analizie zastosować odpowiednie słownictwo do tłumaczenia tekstu oraz strategie przekładu; dostrzec konieczność sprawdzania przez tłumacza gramatycznej, leksykalnej i stylistycznej poprawności wykonywanych tłumaczeń; zorganizować swój warsztat pracy i proces pracy, pracować

i współdziałać w zespole, przejmować w nim różne role; uczestniczyć w zespołowej realizacji zadań tłumaczeniowych w sposób zapewniający optymalną jakość oraz spójność tekstu będącego efektem tłumaczenia; zastosować zdobytą elementarną wiedzę celem realizacji przydzielonego zadania tłumaczeniowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego dążenia do pogłębiania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności tłumaczeniowych; samodzielnej pracy/ pracy w grupie; przyjmowania uwag i rad prowadzącego zajęcia podczas realizacji zadań tłumaczeniowych; angażowania się w pracę nad postawionymi zadaniami; dostosowywania się do wymagań stawianych przez rynek pracy; przestrzegania zasad, norm i poczynionych ustaleń w przyszłej pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.25. Warsztaty translatorskie – komunikacja społeczna i media

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z typami i rodzajami tekstów z zakresu komunikacji społecznej; doskonalenie warsztatu translatorskiego studenta w zakresie tekstów komunikacji społecznej i mediów oraz rozwijanie umiejętności formułowania i redagowania wypowiedzi medialnych – pisemnych i ustnych.

Treści merytoryczne: W trakcie zajęć studenci zapoznają się z rodzajami tekstów należących do szerokiego zakresu komunikacji społecznej w kontekście uwarunkowań kulturowych; będą rozwijać kompetencje translatorskie w zakresie przekładu różnych tekstów z tego zakresu w parze językowej PL-DE w oparciu o odpowiednio spreparowane oryginalne teksty o zróżnicowanym stopniu trudności. Punktem wyjścia będą teksty z prasy codziennej dotyczące różnych dziedzin życia społecznego i przynależne do różnych gatunków prasowych. Na etapie zaawansowanym ćwiczenia obejmą elementy tłumaczenia audiowizualnego oraz przekładu środowiskowego. Praca nad różnymi typami przekładu w tym zakresie tematycznym stanowi punkt wyjścia do dyskusji o roli tłumacza.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): podstawowe słownictwo, wyrażenia i zwroty, skróty oraz struktury gramatyczne związane z zakresem tematycznym tłumaczonych tekstów; podstawowe zasady tłumaczenia różnych rodzajów tekstów z zakresu komunikacji społecznej a także różne typy przekładu charakterystyczne dla tego zakresu tematycznego (przekład audiowizualny i środowiskowy); podstawowe problemy, z jakimi może się spotkać tłumacz podczas przekładu tekstów z zakresu komunikacji społecznej i mediów; rolę tłumacza.

Umiejętności (potrafi): sporządzać poprawne tłumaczenia różnorodnych tekstów pisemnych z zakresu komunikacji społecznej i mediów w parze językowej PL – DE; wykonywać proste tłumaczenia ustne w zakresie tłumaczenia środowiskowego ze szczególnym uwzględnieniem różnic kulturowych; w stopniu podstawowym dokonywać tłumaczenia audiowizualnego łącznie z synchronizacją; samodzielnie rozwijać swój warsztat tłumaczeniowy w tym zakresie leksykalnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego rozwijania twardych i miękkich kompetencji translatorskich; współpracy z ekspertami zewnętrznymi także z innych dziedzin oraz przestrzegania norm etycznych przy realizacji zadań tłumaczeniowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.26. Warsztaty translatorskie – biznes

Cel kształcenia: Celem zajęć jest doskonalenie warsztatu translatorskiego studenta w dziedzinie leksykalnej "biznes" oraz rozwijanie pozajęzykowych kompetencji tłumacza biznesowego.

Treści merytoryczne: W trakcie zajęć studenci będą rozwijać znajomość słownictwa z zakresu tematycznego „biznes”, zapoznają się z różnymi rodzajami tekstów z tego obszaru tematycznego i będą rozwijać kompetencje w zakresie ich przekładu w parze językowej PL-DE w oparciu o odpowiednio spreparowane oryginalne teksty o zróżnicowanym stopniu trudności. Punktem wyjścia będzie codzienna korespondencja biznesowa. Inne wybrane typy tekstów biznesowych to teksty reklamowe, dokumenty handlowe, korespondencja handlowa itp. W ramach ćwiczeń tłumaczenia ustnego studenci będą uczestniczyli w symulowanych sytuacjach biznesowych (negocjacje, rozmowy ofertowe itp.), w trakcie których nabywać będą także pozajęzykowych kompetencji tłumacza biznesowego, jak opanowanie, tłumaczenie pod presją i inne. W ramach pracy domowej studenci opracowują glosariusze z zakresu tematycznego.

Efekty uczenia się:

wiedza (zna i rozumie): podstawowe słownictwo, wyrażenia i zwroty, skróty oraz struktury gramatyczne związane z zakresem tematycznym tłumaczonych tekstów; typy tekstów z zakresu biznesu i podstawowe zasady ich tłumaczenia społecznej a także różne typy przekładu charakterystyczne dla tego zakresu tematycznego (zwłaszcza w odniesieniu do przekładu ustnego – „Verhandlungsdolmetschen”); podstawowe problemy, z jakimi może się spotkać tłumacz biznesowy; rolę tłumacza biznesowego.

Umiejętności (potrafi): sporządzać poprawne tłumaczenia różnych tekstów z zakresu biznesu w parze językowej PL – DE ze szczególnym uwzględnieniem właściwego doboru ekwiwalentów i różnic kulturowych, wykonywać tłumaczenia ustne w sytuacjach biznesowych z zachowaniem obowiązujących zasad etycznych; samodzielnie rozwijać swój warsztat tłumaczeniowy w tym zakresie leksykalnym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego rozwijania twardych i miękkich kompetencji translatorskich; współpracy z ekspertami zewnętrznymi także z innych dziedzin oraz przestrzegania norm etycznych przy realizacji zadań tłumaczeniowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

Cel kształcenia: nabycie i rozwijanie umiejętności składających się na kwalifikacje zawodowe przyszłego tłumacza, rozwijanie umiejętności współpracy w grupie, kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków z nim związanych, konfrontowanie wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu specjalności zawodowej z wymaganiami, jakie niesie rzeczywistość zawodowa.

Treści merytoryczne: Praktyka przebiegać będzie w instytucjach i innych zakładach pracy, w których zadania translacyjne zarówno w zakresie tłumaczeń pisemnych jak i ustnych stanowią stały element codziennych działań. Student wykorzystuje w ramach przydzielonych mu prac twarde i miękkie kompetencje translatorskie nabyte w trakcie zajęć, rozwija sprawność tłumaczeniową w formie pisemnej i ustnej w zależności od specyfiki instytucji, w której jest odbywana praktyka, a także uczy się pracy w zespole.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy, z jakimi spotyka się tłumacz podczas swojej działalności, w tym problemy związane z tłumaczeniem tekstów fachowych.

Umiejętności (potrafi): skutecznie wykorzystywać nabyte w trakcie zajęć kompetencje językowe i pozajęzykowe przy wykonywaniu zadań tłumaczeniowych w różnych zakresach tematycznych; rozwiązywać dylematy, jakie powstają przy wykonywaniu zadań translatorskich, weryfikować samodzielnie i we współpracy z innymi efekty swojej pracy; zorganizować swój warsztat i proces pracy, a zdobytą wiedzę zastosować w przyszłej pracy zawodowej jako tłumacz.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do samodzielnej pracy i do pracy w grupie, budowania właściwej atmosfery w miejscu pracy; zaangażowania się w pracę i realizację postawionych mu zadań; przestrzegania obowiązujących norm etycznych w miejscu pracy i przy wykonywaniu zadań tłumaczeniowych; do samodzielnego pogłębiania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

VI.1. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie studentom podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie studenta z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU FILOLOGIA GERMAŃSKA

Obowiązuje od cyklu: 2020 Z

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Liczba semestrów: 6

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowe: dziedzina nauk humanistycznych / dyscypliny naukowe: językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki o kulturze i religii

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany	I	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Język łaciński	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Język obcy I	I	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
4	Technologie informacyjne w humanistyce	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8	3	x	x	120	30	90	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				3	x	x	120	30	90		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												

1	Konwersacje z leksyką I	I	4	2	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0
2	Ćwiczenia z pisania I	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka praktyczna I	I	3,5	2	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0
4	Ćwiczenia receptywno-dyskursywne I	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11,5	6	x	x	180	0	180	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6	x	x	180	0	180		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Wiedza o krajach niemieckojęzycznych	I	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Wstęp do literaturoznawstwa	I	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Wiedza o akwizycji i nauce języków	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Kultura języka polskiego	I	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	4	x	x	120	0	120	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				4	x	x	120	0	120		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
VI – INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	I	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,5	0	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	4	4	0		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 1			30	13	x	x	424	34	390	22	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Wykład ogólnowydziałowy	II	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
3	Wychowanie fizyczne	II	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
4	Język obcy II	II	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	1	x	x	120	60	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1	x	x	120	60	0		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			6	1	x	x	90	60	30	4	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Konwersacje z leksyką II	II	4	2	egz.	o	60	0	60	2	0	0
2	Ćwiczenia z pisania II	II	2	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka praktyczna II	II	3	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
4	Ćwiczenia receptywno-dyskursywne II	II	2	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
5	Fonetyka I	II	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			13	6	x	x	180	0	180	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6	x	x	180	0	180		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Historia literatury krajów niemieckojęzycznych I	II	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Historia Niemiec, Austrii i Szwajcarii I	II	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka opisowa języka niemieckiego I	II	2,5	0,5	egz.	o	45	30	15	4	0	0

4	Wstęp do językoznawstwa	II	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
5	Wstęp do teorii przekładu	II	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	4,5	x	x	165	30	135	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				4,5	x	x	165	30	135		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 2			30	11,5	x	x	465	90	375	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów			60	24,5	x	x	889	124	765	48	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouniwersytecki	III	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	1	0	0
2	Historia filozofii	III	2	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0
3	Wychowanie fizyczne	III	0	0	zal. oc.	o	30	0	30	0	0	0
4	Język obcy III	III	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	1	x	x	120	60	60	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1	x	x	120	60	60		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Konwersacje z leksyką III	III	3,5	2	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0
2	Ćwiczenia z pisania III	III	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka praktyczna III	III	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Ćwiczenia receptywno-dyskursywne III	III	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0

5	Fonetyka II	III	1,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10,5	6	x	x	180	0	180	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6	x	x	180	0	180		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Historia literatury krajów niemieckojęzycznych II	III	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Historia Niemiec, Austrii i Szwajcarii II	III	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka opisowa języka niemieckiego II	III	2,5	0,5	egz.	o	45	30	15	4	0	0
4	Proseminarium I*	III	3	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Tłumaczenie pisemne	III	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
6	Warsztaty translatorskie – turystyka	III	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14,5	5,5	x	x	195	30	165	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,5	x	x	165	30	165		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	1	x	x	30	0	30	2	0	0
VI – INNE												
1	Ochrona własności intelektualnej	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
2	Etykieta	III	0,5	0	zal.	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia	III	0,25	0	zal.	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			1	0	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zaj. praktyczne)				0	x	x	8	8	0		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedm.fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 3			32	12,5	x	x	503	98	105	28	0	0

* do wyboru: Proseminarium literaturoznawcze, językoznawcze lub kulturoznawcze

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy IV	IV	2	1	egz.	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1	x	x	30	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1	x	x	30	0	30	1	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Ćwiczenia z pisania IV	IV	1,5	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
2	Konwersacje z leksyką IV	IV	4	2	egz.	o	60	0	60	4	0	0
3	Gramatyka praktyczna IV	IV	3	2	egz.	o	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8,5	5	x	x	150	0	150	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				5	x	x	150	0	150	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Historia literatury krajów niemieckojęzycznych III	IV	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Wybrane zagadnienia kulturoznawcze*	IV	2	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
3	Wybrane zagadnienia literatury I **	IV	3,5	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
4	Wybrane zagadnienia językoznawcze***	IV	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
5	Proseminarium II****	IV	3	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
6	Tłumaczenie ustne	IV	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
7	Warsztaty translatorskie – język medyczny	IV	2	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17,5	6	x	x	210	30	180	14	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		4	x	x	150	30	180		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	10,5	3	x	x	120	30	90	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 4	28	13	x	x	390	30	360	23	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów	60	25,5	x	x	893	28	765	51	0	0

* do wyboru: Uwarunkowania społeczno-historyczne i ich wpływ na rozwój niemieckiej kultury / Życie i twórczość najważniejszych przedstawicieli kultury niemieckiej.

** do wyboru: Tematy i motywy literackie w ujęciu międzygatunkowym / Tematy i motywy literackie w ujęciu historycznoliterackim / Tematy i motywy literackie w ujęciu antropologicznym

*** do wyboru: Wprowadzenie do słowotwórstwa języka niemieckiego / Wprowadzenie do onomastyki

**** do wyboru: Proseminarium literaturoznawcze / językoznawcze / kulturoznawcze

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Sprawności zintegrowane I	V	4	1	egz.	o	60	0	60	2	0	0
2	Pisanie akademickie	V	2	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka praktyczna V	V	2,5	1	egz.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			8,5	3	x	x	120	0	120	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				3	x	x	120	0	120		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Związki interkulturowe w literaturze	V	3,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Historia języka niemieckiego	V	2,5	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0
3	Wprowadzenie do frazeologii	V	2,5	0	zal. oc.	o	30	30	0	2	0	0

4	Wybrane zagadnienia literatury II*	V	3,5	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Wykład monograficzny I**	V	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	2	0	0
6	Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I***	V	4	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
7	Warsztaty translatorskie – komunikacja społeczna i media	V	2,5	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20,5	4	x	x	210	90	120	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				4	x	x	210	90	0		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			9,5	2	x	x	90	30	60	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 5			29	7	x	x	330	90	240	22	0	0

* do wyboru: Tematy i motywy literackie w ujęciu międzygatunkowym / Tematy i motywy literackie w ujęciu historycznoliterackim / Tematy i motywy literackie w ujęciu antropologicznym

** do wyboru: Wykład monograficzny językoznawczy / literaturoznawczy

*** do wyboru: Seminarium językoznawcze / literaturoznawcze / kulturoznawcze

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Sprawności zintegrowane II	VI	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
2	Gramatyka tekstu	VI	4	1	zal. oc.	o	60	0	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7	2	x	x	90	0	90	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				2	x	x	90	0	0		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III – KIERUNKOWYCH												
1	Wybrane zagadnienia literatury III*	VI	4	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
2	Wiedza o społeczeństwie krajów niemieckojęzycznych	VI	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
3	Gramatyka kontrastywna	VI	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
4	Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II**	VI	6	1	zal. oc.	f	30	0	30	2	0	0
5	Wykład monograficzny II***	VI	2	0	zal. oc.	f	30	30	0	4	0	0
6	Warsztaty translatorskie – biznes	VI	3	1	zal. oc.	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			21	5	x	x	180	30	150	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				5	x	x	180	30	150		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	2	x	x	90	30	60	8	0	0
V – PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa	VI	3	0	zal. oc.	f	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(ogółem)			3	0	x	x	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(zajęcia praktyczne)				0	x	x	0	0	2		80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd.(przedmioty fakultatywne)			3	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w semestrze 6			31	7	x	x	270	30	240	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów			60	14	x	x	600	120	480	42	0	0

* do wyboru: Tematy i motywy literackie w ujęciu międzygatunkowym / Tematy i motywy literackie w ujęciu historycznoliterackim / Tematy i motywy literackie w ujęciu antropologicznym

** do wyboru: Seminarium językoznawcze / literaturoznawcze / kulturoznawcze

*** do wyboru: Wykład monograficzny językoznawczy / literaturoznawczy

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS / godz. dyd. w planie studiów		180	63	2382	372	2010	141	80	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		22	6	390	150	240	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			6	390	150	240	15	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		16	4	240	120	120	9	0	0
II – PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		59	28	900	0	900	46	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			28	900	0	900	46	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		94,5	29	1080	210	870	78	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			29	1080	210	870	78	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		35	8	330	90	240	24	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V – PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		3	0	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		3	0	0	0	0	0	0	0
VI – INNE									

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

Lp.	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	100,9	56,05
2	z zakresu nauk podstawowych	59	32,7
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	63	35,00
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	15,5	8,61
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	54	30,00
6	wymiar praktyk	3	1,66
7	zajęcia z wychowania fizycznego	----	----
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	176,5	98,06
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	---	---
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	94,5	52,5
II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%	
1	językoznawstwo	60%	
2	literaturoznawstwo	30%	
3	nauki o kulturze i religii	10%	
Ogółem:		100%	

Wykaz grup przedmiotów
Przedmiot ogólnouczelniany
1) Akwarystyka
2) Antropologia kulturowa
3) Ciało człowieka - fascynujący system
4) Człowiek współczesny wobec problemu uzależnień
5) Dietetyka i żywienie człowieka
6) Dziedzictwo kulturowe
7) Energie odnawialne
8) Estetyka
9) Etyka
10) Ewolucjonizm
11) Kultura kresów północno-wschodnich i jej kontynuacja
12) Logika
13) Ochrona przyrody
14) Pierwsza pomoc przedmedyczna
15) Pogoda, klimat i człowiek
16) Praktyczna filozofia przyrody
17) Prawo
18) Wiedza o teatrze
19) Zdrowy styl życia i higiena człowieka
Wykład ogólnowydziałowy
1) Ancient roots of contemporary culture
2) Podstawy historii społecznej
3) Rola kobiety w historii Rosji
4) Człowiek, rodzina, społeczeństwo w średniowiecznej Europie
5) Antropologia dziejów kultury europejskiej
6) Dokąd zmierza Rosja w XXI wieku?
Język obcy I
1) Język angielski
2) Język francuski

3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Język obcy II
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Język obcy III
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Język obcy IV
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski